יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

Parshas Shoftim

25 Years Since The Landmark Sichah

A Prophet In Our Times

שיחת ש"פ שופטים תנש"א

Sichas Shabbos Parshas Shoftim 5751

With Linear Translation

Long Live our Master Teacher & Rebbe King Moshiach Forever & Ever!

LONG LIVE THE REBBE KING MOSHIACH FOREVER

LIVING
MOSHIACH
PUBLICATIONS

Copyrighted by
Living Moshiach Publications
www.LivingMoshiach.com

Published by
את"ה העולמי - 770 בית משיח
ato770@gmail.com

Translator's Forward

We hereby present a linear English translation of the "Dvar Malchus" of Shoftim 5751 (1991).

The addresses of Dvar Malchus are unique in that they show us how the ultimate Redemption through our Righteous Moshiach is currently unfolding, and guide us in how to serve Hashem with the fulfillment of Torah and its Commandments on a truly high level befitting this new era.

We have placed effort into making the translation of this address as faithful as possible to the original Yiddish edition of this address (which were edited by the Rebbe Melech HaMoshiach Shlita). However, it is necessary to note that the translation – into English – appearing in this volume was not edited by the Rebbe Melech HaMoshiach Shlita and therefore the translator takes full responsibility for any errors.

Any additional explanations in the text were placed in brackets. All notes appear in the original edition and were authored by the Rebbe Melech HaMoshiach Shlita (the original notes were in Hebrew and were translated into English by the translator). Any additional explanatory notes (added by the translator) were placed in brackets and italicized.

May Hashem open our eyes to see the "king in his glory" - the Rebbe Melech Hamoshiach Shlita, Now!

Long Live our Master Teacher & Rebbe King Moshiach Forever!

משיחות ש"פ שופטים, ז' אלול ה'תנש"א

א. בשייכות מיט דעם ציווי אין היינטיקער פרשה[1] „שופטים ושוטרים תתן לך בכל שעריך", איז דאָ דער יעוד פון דעם נביא הגאולה[2]: „ואשיבה שופטיך כבראשונה ויועציך כבתחלה", און ווי מ'זאָגט עס אויך אין דער תפלה בכל יום (מימי החול[3]): „השיבה שופטינו כבראשונה ויועצינו כבתחלה".

וע"פ המדובר כמה פעמים ובפרט ל־אחרונה — וועגן דער הכרזה והודעה פון כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו[4]: „לאלתר לתשובה (ובמילא איז) לאלתר לגאולה", אַז מ'האָט שוין אַלץ פאַרענדיקט, אויך דער „צופוצן די קנעפּ"[5], און עס דאַרף נאָר זיין „עמדו[6] הכן כולכם"[7] — און דאָס האָט מען שוין אויך פאַרענדיקט — אויף צו מקבל זיין פני משיח צדקנו תיכף ומיד ממש — איז פאַרשטאַנדיק, אַז מ'האַלט שוין איצטער באַ דעם זמן פון קיום היעוד „ואשיבה שופטיך גו' ויועציך"[8], און נאָכ־מער: כבתחילה: מ'האָט שוין די התחלה דערפון, כדלקמן.

ב. וועט מען עס פאַרשטיין בהקדים כמה דיוקים אין דעם לשון היעוד:

א) אין דעם ציווי בפרשתנו שטייט „שופטים ושוטרים תתן לך", משא"כ אין דעם לשון היעוד שטייט נאָר „ואשיבה שופטיך", און עס ווערט ניט דערמאָנט שוטרים. ולאידך: קומט צו דער לשון וענין „ויועציך".

ב) וואָס זיינען די צוויי ענינים פון „שופטיך" און „יועציך"?

ג) פאַרוואָס שטייט באַ „שופטיך" דער וואָרט „כבראשונה", און באַ „יועציך" — „כבתחלה"?

ד) דער דיוק „שופטיך" און „יועציך" בלשון נוכח (ניט ווי בפרשתנו — „שופטים ושוטרים" סתם (אע"פ וואָס דערנאָך שטייט „תתן לך")).

ג. ויש לומר דער ביאור בזה:

דער אונטערשייד צווישן שופטים און שוטרים איז — בלשון רש"י[9]: „שופטים — דיינין הפוסקים את הדין, ושוטרים — הרודין את העם אחר מצותן שמכין וכופתין במקל וברצועה עד שיקבל עליו את דין השופט"[10]. דאָס הייסט, אַז די שוטרים איז ענינם צו כופה און מכריח זיין[11] די אנשי

---

1) בתחילתה.

2) ישעי' א, כו.

3) ברכה הי"א דתפילת העמידה.

4) „קול קורא" ב„הקריאה והקדושה" (סיון־תמוז תש"א. אלול תש"ב) — נדפסו באגרות־קודש אדמו"ר מהוריי"צ ח"ה ע' שסא ואילך. שעז ואילך. תח ואילך. ח"ו ע' תל ואילך.

5) ראה שיחת שמח"ת תרפ"ט.

6) אגרות־קודש שלו ח"ד ע' רעט. וש"נ.

7) ראה „היום יום" ט"ו טבת. ובכ"מ.

8) ראה פיה"מ להרמב"ם סנהדרין פ"א מ"ג, דמשמע שם ש„ואשיבה שופטיך גו'" יהי' עוד „לפני בוא המשיח" וכהסיום בכתוב זה „אחרי כן יקרא לך עיר הצדק גו'". וראה לקו"ש ח"ט ע' 105 הערה 74.

9) ריש פרשתנו.

10) וראה רמב"ם ריש הל' סנהדרין: שופטים — אלו הדיינים הקבועין בבית דין ובעלי דינים באים לפניהם, שוטרים — אלו בעלי מקל ורצועה כו'. וברש"י סנהדרין טז, ב (ד"ה שוטרים): חובטין ב־מקלות ע"פ השופטים לכל מי שאינו שומע.

11) ראה סהמ"צ להרמב"ם מ"ע קעו (ועד"ז ב־חינוך מצוה תצא): למנות שופטים ושוטרים שיכריחו לעשות מצוות התורה ויחזירו את הנוטים מדרך

העם אַז זיי זאָלן מקבל זיין דעם דין ומשפט.

עפ"ז איז פאַרשטאַנדיק פאַרוואָס אין דעם יעוד הגאולה שטייט נאָר „ואשיבה שופטיך" און ניט „שוטרים" — ווייל לעתיד לבוא ווערען נתבטל מציאות הרע[12] און דער יצר הרע[13], ווען מען ניט דאַרפן אָנקומען צו שוטרים[14] וואָס זאָלן מכריח זיין די אנשי העם צו פאָלגן די הוראות השופטים, ווארום אַלע מענטשן ווען פון זיך אַליין מקיים זיין די הוראות[15]. מ'וועט דאַרפן נאָר האָבן „שופטים", ווען לערנען תורה און אָנווייזן די הוראות התורה והמצוות צו אידן[16] („ילכו מחיל אל חיל"[17] אין קדושה גופא[18]).

ד. ויש לומר אַז דאָס איז מרומז אויך אין שם הפרשה „שופטים" (אָן דעם וואָרט „שוטרים"), כידוע[19] אַז דער שם פון אַ זאַך גיט אַרויס דער תוכן פון דער גאַנצער זאַך, ועד"ז בנוגע צו די שמות פרשיות התורה ווי זיי ווערן אָנגערופן ע"פ מנהג ישראל, און זיינען בתכלית הדיוק[20] —

ולכאורה: ווי שטימט דער שם הפרשה („שופטים") מיט דער מצוה וואָס תוכנה איז לכאורה „שופטים ושוטרים תתן לך בכל שעריך", ביז אַז עס שטייט אין מדרש[21] „אם אין שוטר אין שופט, כיצד, כיון שנתחייב אדם בב"ד לחבירו אם אין שוטר שיוציא ממנו כיון שפורש מן הדיין אין ספיקה ביד הדיין לעשות לו כלום אא"כ מוסרו ביד השוטר"?!

איז דער ביאור אין דעם[22]: דער ענין פון שוטרים איז נאָר אַ סיוע צו די שופטים, אַז אויב דער שופט קען ניט דורכפירן זיין משפט בפועל, דאַרף מען אָנקומען צו שוטרים, „בעלי מקל ורצועה"[9], וועלכע וועלן מכריח זיין דעם בעל דין „שיקבל עליו את דין השופט". און דעריבער ווערט די פרשה אָנגערופן נאָר בשם „שופטים", און דער מינוי השוטרים ווערט ניט געריכטעט אַלס אַ מצוה בפ"ע

האמת אלי' על כרחם כו' וימנעו ויחזרו מהרע ויעמידו הגדרים על העובר עד שלא יהיו מצוות התורה ואזהרות נדונות לפי אמונת כל איש.

12) כמש"נ „ואת רוח הטומאה אעביר מן הארץ" (זכרי' יג, ב).

13) ראה סוכה נב, א.

14) ראה אוה"ת פרשתנו ע' תתכא: ועפ"ז יובן ענין ושוטרים . . והיינו להכות נה"ב בשבט ע"ד לעולם ירגיז (ברכות ה, רע"א).

15) ולהעיר מפי' הרד"ק עה"פ ואשיבה שופטיך כבראשונה: זה יהי' בימות המשיח שיכלו הרשעים כולם ושארית ישראל לא יעשו עולה ולא ידברו כזב (צפני' ג, יג).

16) ראה רמב"ם ריש הל' ממרים: ב"ד הגדול שבירושלים [העיקר והיסוד של כל השופטים ש„בכל שעריך"•] הם עיקר תורה שבעל פה והם עמודי ההוראה ומהן חק ומשפט יוצא לכל ישראל. וראה לקו"ש חכ"ט ע' 97.

17) לשון הכתוב — תהלים פד, ח.

18) ראה תניא אגה"ק סו"ס כו (קמה, א).

19) ראה תניא שעהיוה"א פ"א. וראה בארוכה „תשובות וביאורים" (קה"ת תשל"ד) ס"א•. לקו"ש ח"ו ס"ע 35 ואילך ובהערות שם. וש"נ.

20) ראה בארוכה לקו"ש ח"ה ע' 57 ואילך. ועוד.

21) תנחומא פרשתנו ב (ובתנחומא באבער ג). וראה גם ספרי ריש פרשתנו (עה"פ בכל שעריך). וראה ביאור הרי"פ פערלא לסהמ"צ לרס"ג פרשיות פרשה א' בסופה.

22) ראה לקו"ש (חלק לד) שופטים תשמ"ח ס"ו.

•) ראה פרשתנו יז, ח (ובפרש"י ד"ה דברי ריבות). ולהעיר גם מספרי ריש פרשתנו (עה"פ בכל שעריך). רמב"ם הל' סנהדרין פ"א ה"ג. ועוד.

•) אגרות קודש כ"ק אדמו"ר שליט"א ח"א ס"ע רפח ואילך. המו"ל.

(אין מנין המצוות), נאָר ער איז נכלל אין מצות מינוי השופטים — ווייל שוטרים איז אַ פרט אין דעם ענין פון „שופטים" (בכדי דורכצופירען דעם קיום המשפט (בפועל) שע"י השופטים), אָבער דאָס איז ניט קיין ענין הכרחי צום ענין המשפט, וועלכער קען דורכגעפירט ווערן בפועל אויך אָן שוטרים, וועז דער מצב וזמן איז כתיקונו, אַז מ'דאַרף דערצו ניט אָנקומען (ווי דאָס וועט זיין לע"ל), כנ"ל.

און דאָס וואָס דער ציווי בתורה איז כולל אויך „שוטרים", איז דאָס ווייל ס'איז אַ ציווי לדורות וואָס רעדט וועגן כל הזמנים וכל המצבים, במילא דאַרף מען האָבן אַ ציווי אויף שוטרים, אין אַ מצב וואָס פאָדערט אַז מ'זאָל מקבל זיין דעם דין בדרך כפי'[23] [און דערפאַר שטייט אויך אין מדרש „אם אין שוטר אין שופט", ניט לדינא, בלויז לתועלת קיום הדבר, וועז ס'קען זיין אַז אָן שוטרים וועט דער משפט ניט אויסגעפירט ווערן].

ה. עפ"ז וועט מען פאַרשטיין דעם טעם פאַרוואָס אין דעם יעוד קומט צו „ויועציך" (נוסף צו „שופטיך"), וואָרום די שלימות הכח אויף דעם אַז אין דער גאולה זאָלן אידן זיין בשלימות אוז מקיים זיין די הוראות השופטים ניט דאַרפנדיק אָנקומען צו שוטרים — איז דערפון וואָס דעמולט וועט זיין „שופטיך" אוז אויך „יועציך":

דער חילוק בפשטות צווישן אַ שופט אוז אַ יועץ איז: אַ שופט איז ניט בערך צו דעם נשפט, ער שטייט אָן אַז ערך העכער פאַר אים — הן מצד זיין ידיעה והבנה אין די דינים ומשפטים, אוז הן מצד דעם ביטול וואָס דער נשפט דאַרף האָבן צום שופט בכדי צו מקבל זיין את הדין (אפילו אויב ס'איז ניט כרצונו של הנשפט): דער שופט פסק'נט דעם דין ומשפט בדרך ציווי וגזירה (— מלמעלה למטה), אוז דער נשפט מוז עס מקבל זיין בקבלת עול (צי ער פאַרשטייט עס יאָ אָדער ניט).

משא"כ אַ יועץ איז כשמו — ער גיט אַן עצה טובה[24], בלשון חז"ל[25] — „עצה טובה קמ"ל". וואָס דאָס באַווייזט אַז דער יועץ (אַלס יועץ) שטייט בערך צו דעם שומע ומקבל העצה, אוז דעריבער רעדט דער יועץ צו אים (ניט מלמעלה למטה בדרך ציווי וגזירה, נאָר) ווי אַ גוטער פריינט וואָס רעדט מיט אים שוה בשוה אוז גיט אים אַן עצה טובה ווי ער זאָל זיך אויפ־פירן, אַן עצה וואָס ער (דער שומע) פאַר־שטייט אוז עס לייגט זיך ביי אים אָפּ אוז ער פילט אַז דאָס איז פאַר אים (דעם שומע) אַ גוטע זאַך, אויב ניט — איז דאָס ניט קיין עצה טובה, נאָר אַ חוקה וגזירה.

עד"ז איז אויך פאַרשטאַנדיק דער אונטערשייד צווישן „שופטיך" אוז „יועציך" אין דעם לשון היעוד בקשר מיט אַ משפט ועצה אין עניני תורה ומצוות.

ויש בזה מה שאין בזה: די מעלה פון אַ יועץ איז, אַז דאָס דערנעמט מערער דעם

---

23) אלא דיש לומר, דכיון שכל עניני התורה הם נצחיים — גם לע"ל יהי' הענין ד„שופטים ושוטרים תתן לך בכל שעריך", אלא שאז יהיו שוטרים אך ורק למעליותא — להכריז ולהודיע ע"ד מציאותו של השופט. או בכדי לסייע לבנ"י בקיום עניני ב"ד [לדוגמא: ליישר הדרך עבור עדי ראיה בקידוש הלבנה בכדי שיוכלו להגיע לב"ד בנקל ובזריזות (ע"ד תוספתא שקלים פ"א). ראה גם סה"ש תשמ"ט ח"ב ע' 663].

אמנם, מכיון שפשטות ועיקר הפירוש ד„שוט־רים" הוא „בעלי מקל ורצועה כו'", לא נזכר זה בדיבור ביעוד הגאולה.

24) דפשוט שההבטחה בהגאולה הוא, שיועץ („יועציך") עצה טובה דוקא.

25) עירובין לט, א. וש"נ.

שומע העצה, דאָס נעמט אים דורך ב־פנימיות מציאותו, וואָרום עס לייגט זיך ביי אים אָפּ אַז דאָס איז אַן עצה טובה פאַר אים: די מעלה אין אַ שופט איז, אַז קומענדיק אַלס אַ הוראה וציווי פון אַ שופט וואָס איז שלא בערך העכער פאַר דעם נשפט, גיט עס דעם שופט, וואָס האָט דעם כח התורה צו פסק׳נען דינים, שלא בערך אַ גרעסערען נתינת כח (לגבי אַ יועץ שבערכו), און אויך — אַז דאָס קומט בדרך ציווי מלמעלה, וואָס איז מכריח דעם אדם ער זאָל מקיים זיין די הוראה (משא"כ אַן עצה האָט ער די ברירה מקיים זיין אָדער ניט).

ובסגנון אחר: ביי אַ שופט איז בהד־גשה (בעיקר) מציאות השופט, און ביי אַ יועץ איז בהדגשה (בעיקר) די מציאות פון דעם מקבל העצה.

וע"ד ווי די צוויי ענינים וואָס דאַרפן זיין בכללות עבודת האדם[26]: די עבודה פון דעם אדם בכח עצמו — אתערותא דלתתא, און דער סיוע מלמעלה — אתערותא דלעילא. ועד"ז בפרטיות יותר זיינען דאָ ביידע ענינים אין דעם סיוע מלמעלה עצמו[27]: אַ סיוע ונתינת כח וואָס איז בערך צו דעם אדם ומתלבש בו באופן פנימי: און אַ סיוע ונתינת כח וואָס קומט פון אַ דרגא שלא בערך אליו. ועד"ז י"ל זיינען דאָ ביידע ענינים אין דעם סיוע לעבודה וואָס קומט פון אידן עצמם: „שופטיך" — וואָס ענינם איז תורה (דבר השם) — גיבן אַ סיוע מלמעלה[28] שלא בערך האדם, און „יועציך" — זיינען אים מסייע באופן של התלבשות פנימית, באופן אַז ער פילט אַז דאָס איז זיינע אַ טובה.

ו. עפ"ז וועט מען פאַרשטיין דעם חילוק וואָס בא „שופטיך" שטייט „כברא־שונה" און בא „יועציך" — „כבתחלה"[29]:

דער אונטערשייד צווישן „ראשונה" און „תחלה" איז: „ראשון דמעיקרא משמע"[30], ד.ה. אַז דאָס איז (אָדער קען זיין) קודם התחלת הענין[31]. משא"כ „תחלה" באַווייזט אויף התחלת הענין בפועל.

ויש לומר אַז דאָס איז דער חילוק צווישן „שופטיך כבראשונה" און „יועציך כבתחלה" (אַז אויך ווי די שופטים ויועצים זיינען געווען אַמאָל[32], איז דאָ אַ חילוק עיקרי ביניהם המודגש אין דעם שינוי הלשון „כבראשונה" און „כבתחלה"): ווי־באַלד אַז אין דער פעולה פון אַ שופט איז בהדגשה (בעיקר) מציאות השופט, און דאָס קומט בדרך ציווי מלמעלה, ניט

---

26) ראה גם בארוכה לעיל ע' 2־750.

27) להעיר מהמבואר (לקו"ת שה"ש כג, ד. ובכ"מ) ע"ד החילוק בין אתעדל"ע הבאה ע"י אתעדל"ת (שהיא מבחי' פנימיות האור) לאתעדל"ע הבאה מצד עצמה (שנמשכת מבחי' נעלית יותר, מבחי' כזו שאין אתעדל"ת מגעת שם). — אלא דשם קאי דוקא באתעדל"ע הבאה ע"י ולאחרי עבודת האדם בבחי' אתעדל"ת.

28) ראה סד"ה שופטים העת"ר (המשך תער"ב ח"ב ע' א'קיד).

29) להעיר מהפירושים עה"פ — באר"א.

30) פסחים ה, א. וראה גם פרש"י בא יב, טו (ד"ה אך).

31) וגם לפי הפירוש הפשוט ב„ראשון", שהוא הראשון של הבא לאחרי זה (ויש שני לו), הרי הוא מובדל ומרומם מהם. משא"כ „תחלה" — התחלת הענין — מורה על קירוב להבא לאחרי זה. ע"ד המבואר בהחילוק בין הלשון „ראש השנה" ו„תחלת השנה", שהראש הוא למעלה ומרומם ו(לכן) כולל כל אברי הגוף, משא"כ תחלה אפשר להיות רק התחלת הענין.

32) ראה יל"ש עה"פ ישעי' שם (רמז שצא): ואשיבה שופטיך זה משה ואהרן ויועציך זה דוד ושלמה (וראה בביאור הגר"א עה"פ).

רעכענענדיק זיך (אַזוי עיקר׳דיג) מיט הכשרת כלי המקבל — דעריבער איז דאָ אַ הפסק (באיכות, און במילא אויך בזמן) צווישן דברי השופט און קיומם ופעולתם בפועל, וואָרום לאחרי פס״ד השופט דאַרף זיך ערשט אָנהויבן אַ דבר חדש — קבלת הדין וקיומו דורך דעם בעל דין. און דערפאַר שטייט דערביי דער לשון „שופטיך כבראשונה״ — אַז די שופטים וואָס „אשיבה״ זיינען „כבראשונה״, ב־דרגת „ראשונה״, לפני התחלת הענין.

משא״כ אין דער פעולה פון אַ יועץ, וואו ס׳איז בהדגשה (בעיקר) מציאות המקבל, איז דער שומע העצה דערצו אַ כלי מוכשר, און די עצה ווערט געזאָגט האָבנדיק אין זינען אַז זי זאָל נתקבל ווערן באַם שומע, ד.ה. אַז דער עצם ענין פון (געבן) אַן עצה באַווייזט אַז ס׳איז שוין דאָ התחלת הענין, וואָרום דער שומע איז שוין דערצו מוכן, די עצה איז נאָר אויף מגלה זיין דאָס אין אים און אים אין באַווייזן ווי דאָס איז זיין (עצה) טובה, און אויך אין זמן — אַז תיכף צו אמירת העצה האָט מען די התחלה פון קיום העצה. און דעריבער שטייט „יועציך כבתחלה״, אַז די „יועציך״ וואָס וועלן אומגעקערט ווערן בימות המשיח זיינען „כבתחלה״, בדרגת „תחלה״, זיי זיינען פאַרבונדן מיט תחלת קיום העצות בפועל.

עפ״ז איז אויך מובן דער לשון „יועציך״ לשון נוכח, דיינע יועצים — ווייל אין אַן עצה איז בהדגשה אַז דאָס איז דיינע אַ זאַך; און די כוונה בזה איז, אַז דורך „יועציך״ זאָלן אויך די „שופטים״ ווערן — „שופטיך״ לשון נוכח, אַז די הוראות השופטים (וועלכע זיינען מצ״ע שלא בערך פון דעם נשפט) זאָלן ביי אים נתקבל ווערן באופן פנימי, אַזוי ווי קבלת העצות.

ויש לקשר זה דערמיט וואָס עס שטייט בפרשתנו — „שופטים גו׳ תתן לך בכל שעריך״:

אַ שער (העיר) איז אַ פתיחה והתחלה צו אַריינגיין אין דער שטאָט. און די כוונה איז, אַז דער מינוי השופטים (והשוטרים — אין דעם זמן וועו מ׳דאַרף דערצו אָנקומען) זאָל זיין אין אַן אופן פון „תתן לך בכל שעריך״ לשון נוכח, אַז די (הוראות ופסקי דינים פון די) שופטים — וואָס זיינען מצ״ע באופן של הבדלה[33], און מ׳נעמט זיי אָן בדרך ציווי וקבלת עול — זאָלן באַ אידן אָנגענומען ווערן און אַראָפקומען „לך (ויתרה מזה) בכל שעריך״, אין אַ פנימיות, אַזוי אַז דאָס ווערט אַ התחלה און „שער״ — „שעריך״.

ויומתק לויט דעם פירוש בזה[34] אין עבודת ה׳, אַז „שעריך״ גייט (אויך) אויף די שערי (אברי) האדם (זיינע עינים, אזנים, אף ופה, כדלקמן סי״ב) וואָס זיינען אַ „שער״ ופתיחה צווישן אים מיט אַלץ וואָס אַרום אים, און „בכל שעריך״ דאַרף זיין „שופטים תתן לך״ — אַז אַלע זיינע אברים וכחות זאָלן אָנגעפירט ווערן דורך די „שופטים״ אין זיין נפש, די מוחין פון זיין נפש האלקית (שופטים)[35], מיט וועלכע ער לערנט תורה. ד.ה. אַז זיין לימוד התורה והוראות התורה (שופטים) זאָלן אָנפירן און אַראָפקומען און נתלבש ווערן — ובאופן פון „תתן״ ד„כל הנותן בעין יפה הוא נותן״[36] — „בכל שעריך״, אין אַלע זיינע איברים און כחות פנימיים, באופן אַז דאָס נעמט אים אינגאַנצן דורך — „שעריך״, זיין שער והתחלה. וואָס דאָס

33) ולכן נאמר „שופטים ושוטרים״ בלשון סתם.

34) ש״ך עה״ת ריש פרשתנו. וראה בארוכה אוה״ת פרשתנו ע׳ תתכב. ועוד.

35) ראה תניא פי״ג.

36) ראה ב״ב נג, א. סה, א. עא, סע״א. רמב״ם הל׳ מכירה פכ״ה ה״ד. הל׳ זכיה ומתנה פי״א הכ״ב.

ווערט אויפגעטאָן דורך „יועציך", וואָס זיינען „כבתחלה"[37], כנ"ל.

ז. עפ"ז וועט מען פאַרשטיין דעם טעם פאַרוואָס לאחרי ביאת המשיח וועט מען ניט דאַרפן אָנקומען צו „שוטרים", דער־פאַר וואָס דעמולט וועלן זיין „שופטיך" און „יועציך" בשלימות — סיי די משפטים און הוראות התורה וואָס קומען דורך „שופטיך" צוזאַמען מיט דער נתינת כח נעלה שבזה, און סיי די עצות טובות וואָס קומען דורך „יועציך", וואָס ברענגען דאָס אַריין אין אַ פנימיות אין דעם מענטשן, וואָס דוקא דורך ביידע ענינים ווערט אַ איד אינגאַנצן דורכגענומען מיט תורה ו־מצוות און ג־טלעכקייט[38], אַזוי אַז ער דאַרף מער ניט אָנקומען צו שוטרים (כפי׳ והכרח) צו מקיים זיין דבר ה׳:

דורך „שופטיך" אַליין, די הוראות התורה וואָס אַ איד נעמט אָן בקבלת עול בדרך ציווי וגזירה — פעלט די עבודה פנימית, וואָס נעמט דורך זיין פאַרשטאַנד און זיינע געפילן, וואָס קומט דורך „יועציך". ובמילא בלייבט נאָך אַ נתינת מקום ואפשריות (בכחות הפנימיים שלו) אויף אַן ענין הפכי: דורך „יועציך" אַליין, וואָס איז אַן עצה טובה צו דעם שומע ומקבל, פעלט דער כח התורה וסיוע שלא בערך וואָס קומט דורך פס"ד השופט (כנ"ל), ד.ה. אין דעם גילוי אלקות שבזה. דוקא דורך ביידע ענינים — „שופטיך" און „יועציך" — ווערט אויפגעטאָן אַז דער אדם עצמו (באופן של התלבשות ב־פנימיות מציאותו שנתקבל אצלו ע"י „יועציך") פירט זיך לויט די הוראות ה־תורה (ע"י „שופטיך"), וואָס דעמולט איז מער ניטאָ קיין מקום ואפשריות אַז דער אדם זאָל דאַרפן אָנקומען צו כפי׳ (ע"י שוטרים) אויף מקיים זיין די הוראות השופטים.

ח. מהאי טעמא גופא וואָס עס דאַרף זיין „יועציך כבתחלה" בכדי אַריינצו־ברענגען באַ דעם שומע העצה אַ פנימיות׳דיקן פאַרשטאַנד און געפיל אין תומ"צ און אידישקייט, באופן אַז דאָס ווערט זיין „תחלה" און „שער" (און ניט עס בלייבט ווי אַ דבר חדש וואָס איז שלא בערכו) — איז מובן, אַז דאָס דאַרף קומען דורך דער עבודה פון אַ אידן נאָך פאַר דער גאולה, אַן עבודה לפי ערכו, צעד אחר צעד ודרגא אחר דרגא, בכדי אים צוגרייטן און אים מאַכן פאַר אַ כלי מוכשר אויף צו מקבל זיין די גילויים פון ימות המשיח, כולל — „ואשיבה שופטיך כבראשונה ויועציך כבתחלה".

ונוסף לזה: ע"פ הידוע אַז די תכלית השלימות פון ימות המשיח איז „תלוי במעשינו ועבודתינו כל זמן משך הגלות, כי הגורם שכר המצוה היא המצוה בעצמה כו'"[39]. און אַלע המשכות מלמעלה קומען אין אַן אופן פון מדה כנגד מדה[40], אַז די

37) והטעם שלא נאמר „יועציך" בפרשתנו — כי בלשון התורה נאמר הכל בכללות, ובכללות הציווי הוא „שופטים וגו׳ תתן לך בכל שעריך" (וזה כולל ברמז גם הפרט ד„יועציך", שהעבודה צ"ל בפנימיות), ובהיותו ציווי לדורות ה"ז כולל כל המצבים, גם כשזקוקים לשוטרים (כנ"ל ס"ג); משא"כ ביעוד הגאולה, עיקר החידוש ד„ואשיבה שופטיך גו'" נעשה ע"י „שופטיך" ו„יועציך", כד־לקמן בפנים.

38) ע"ד הידוע (ראה תניא פל"ו — מו, א) שלע"ל תתמלא שלימות הכוונה ד„דירה לו יתברך בתחתונים" (ראה תנחומא נשא טז. שם בחוקותי ג. במדב"ר פי"ג, ו) — ששני ענינים בזה: השלימות בגילוי אלקות, „דירה לו יתברך", „לו" לעצמותו (המשך תרס"ו ס"ע ג. ובכ"מ — נסמנו בסה"מ מלוקט ח"ב ע׳ רמא הערה 32); וגם, שהדירה לו ית׳ תהי׳ „בתחתונים", בגדרי התחתונים.

39) תניא רפל"ז.

40) ראה סוטה ח, ב. ט, ב. וש"נ. תוספתא סוטה רפ"ד. מדרש לקח טוב שמות ג, ו. ועוד.

עבודה פון אַ אידן דאַרף זיין מעין די המשכה וואָס ער איז ממשיך דורך דער עבודה[41] (וואָס דורך דעם ווערט ער אַ כלי פנימי צו דער המשכה) — איז פאַר־שטאַנדיק בנדו"ד, אַז בכדי צוקומען און מקבל זיין דעם מצב פון „ואשיבה שופטיך כבראשונה ויועציך כבתחלה" בימות המשיח, דאַרף ביי אַ אידן זיין מעין זה אין זיין עבודה איצטער — אַז אידישקייט און תומ"צ זאָל ביי אים זיין אין ביידע אר־פנים: בדרך „שופטיך" — קבלת עול ב־קיום הוראות התורה, און בדרך „יועציך" — אַז די הוראות התורה זאָלן ביי אים נתקבל ווערן בפנימיות אַזוי ווי אַן עצה טובה.

וואָס דאָס ווערט אויפגעטאָן דורך דעם וואָס אידן בכל דור ודור פאָלגן די „שופטים" און „יועצים" פון זייער דור — כמבואר בפוסקים[42], אַז „שופטים ושוט־רים תתן לך בכל שעריך" איז אַ ציווי עיקרי ויסודי[43] בכל המקומות, אויך בחוץ לארץ, און בכל הזמנים, אויך בזמן הזה (בתור שליחותם של ב"ד הראשונים)[44], און ווי עס שטייט בפרשתנו[45] — „ובאת גו' אל השופט אשר יהי' בימים ההם[46] ודרשת והגידו לך את דבר המשפט, ועשית על פי הדבר אשר יגידו לך", ביז אַז דער „שופט אשר יהי' בימים ההם" בכל דור איז „כשמואל בדורו כו' (ביז) כמשה בדורו"[47].

ושלימות ענין השופט והחכם איז ווען דערצו איז „נהנין ממנו עצה ותושי'"[48], אָדער אַז נוסף צו דעם שופט ורב מורה הוראה בדורו האָט ער אויך (באַזונדערע) „יועציך" („עשה לך רב"[49] וכיו"ב), וועלכע גיבן אים עצות אין יראת שמים ועבודת ה'.

און דורך אויספאָלגן „שופטיך" — זיין רב מורה הוראה, וואָס גיבן די פסקי דינים והוראות התורה, און „יועציך" — טוט מען אויף און מ'ווערט אַ כלי פנימי (דורך יועציך) אויף אויפצונעמען דעם „ואשיבה שופטיך כבראשונה ויועציך (לשון נוכח — יועץ שלך) כבתחלה", אויך די ענינים שלא בערך (שופט), כנ"ל.

ט. אַ דוגמא להנ"ל האָט מען פון דעם חילוק צווישן דברי תורה און דברי נבואה[50] (וואָס וועגן ביידע רעדט זיך אין פ' שופטים[51]):

---

41) ראה בארוכה סה"מ מלוקט ח"ג ע' מז־ח. וש"נ.

42) רמב"ם הל' סנהדרין פ"א ה"א־ב, ע"פ סנהדרין נו, ב. מכות ז, א. וראה אנציקלופדי' תלמודית ערך בית דין בתחלתו (ע' קנ). וש"נ.

43) ראה חינוך מצוה תצא: המצוה הזאת עמוד חזק בקיום הדת.

44) גיטין פח, ב ובתוד"ה במילתא. ב"ק פד, ב. טור חו"מ סימן א. וראה רמב"ם הל' סנהדרין פ"ה ה"ח (בנוגע לחוץ לארץ). וראה אנציקלופדי' תלמודית שם ע' קנא. ע' קסא ואילך. וש"נ.

45) יז, ט־י.

46) „אין לך אלא שופט שבימיך" — פרש"י עה"פ, מר"ה כה, ריש ע"ב. וראה גם ספרי עה"פ.

47) ר"ה שם. פרש"י פרשתנו יט, יז (ד"ה אשר): טור חו"מ סכ"ה (ושם הובא רק שיפתח בדורו כשמואל בדורו). וראה של"ה פרשתנו שעז, א־ב.

ואיתא בראשונים (רא"ש סנהדרין ספ"ג. ב"ק קיב, ב. מרדכי סנה' שם סתש"ט. ועוד. וראה אנציקלופדי' תלמודית ערך ב"ד הגדול ע' קפ. וש"נ) — שבזמן הזה שאין לנו ב"ד הגדול, כל ב"ד חשוב שבדור נקרא ב"ד הגדול. וברמב"ם ריש הל' ממרים (בנוגע לב"ד הגדול): כל מי שמאמין במשה רבינו ובתורתו חייב לסמוך מעשה הדת עליהם ולהשען עליהם.

48) אבות פ"ו מ"א (הפרק דשבת זה).

49) שם פ"א מ"ו. שם מט"ז.

50) בהבא להלן, ראה בארוכה לקו"ש חי"ט ע' 142 ואילך. ספר השיחות תשמ"ח ח"א ע' 211 ואילך.

51) יז, ח ואילך. יח, יד ואילך.

תורה איז למעלה מעולם (קדמה ל־עולם[52]). תורה איז חכמתו ורצונו של הקב"ה[53], וואָס איז העכער פון אַ שייכות צו גדרי העולם, כשם ווי לית מחשבה תפיסא בי' כלל[54] [און הגם אַז תורה „ירדה ונסעה כו'"[53] און קומט אַראָפּ בהתלבשות בהבנה והשגה למטה, ביז אַז „נקראת על שמו"[55], בלייבט זי אָבער בעצם מהותה — עצם התורה — למעלה מהבנה והשגה]. און דערפאַר איז אויך דער אופן פון פעולת התורה בעולם — בעיקר בדרך ציווי ופס"ד מלמעלה.

משא"כ נבואה — כאָטש זי איז דבר הוי', איז זי אַ התגלות אלקות צו נבראים, „גילה סודו אל עבדיו הנביאים"[56], אין זייער גדר[57] (אויב עס זיינען פאַראַן די תנאים פון חכם גבור כו'[58]), אַז דאָס ווערט אויפגענומען בדעתו ושכלו של הנביא, אַזוי אַז ער ווערט דערמיט נתאחד[59] — „מתלבשת בשכלם והשגתם במראה ה־נבואה וגם במחשבתם ודיבורם כמ"ש[60] „רוח ה' דיבר בי ומלתו על לשוני"[61], ועניַן הנבואה דאַרף אַרויסקומען בגלוי דוקא בדיבור, „כל לשון נבואה אדם המכריז ומשמיע לעם כו' והוא מגזירת ניב שפתיים[62] כו'"[63], ניט ווי תורה וואָס קען (מצד ענינה) בלייבן במחשבה: און אויך דער תוכן פון נבואה האָט אַ שייכות צו עולם, „אין[64] הנביא עומד אלא להודיענו דברים העתידים להיות בעולם כו'"[65].

ויש לומר לכאורה, אַז תורה און נבואה איז בכללות ע"ד דער חילוק צווישן „שופטיך" און „יועציך": אַ שופט איז ענינו — לפסוק דיני התורה, וואָס דאָס קומט בדרך ציווי וגזירה. אַ יועץ גיט אַן עצה וואָס איז „אָנגעטאָן" אין די לבושים פון דעם שומע העצה, אין זיין הבנה והשגה — ע"ד ווי ענין הנבואה[66] (וואָס איז פאַר־בונדן[67] מיט כליות יועצות[68], בחי' נצח והוד[69]), וואָס דער נביא (וועלכער איז ניט קיין שופט[70]) גיט אַן עצה בנוגע צו הנהגה בעניני העולם („דברים העתידים להיות בעולם"), „כגון, לכו למקום פלוני או אל תלכו עשו מלחמה היום או אל תעשו כו'"[71].

וכשם ווי ס'איז דאָ דער ציווי צו פאָלגן די „שופטיך" בכל הזמנים, ווי עס

---

52) ראה שבת פח, ב. פסחים נד, א (וש"נ). מדרש תהלים צ, ד. ב"ר פ"י, ב. תנחומא וישב ד. וש"נ. זח"ב מט, א. וראה סה"מ תש"ח ס"ע 272.

53) תניא פ"ד.

54) תקו"ז בהקדמה (יז, א).

55) ראה קידושין לב, ריש ע"ב (ובפרש"י). ע"ז יט, א.

56) עמוס ג, ז.

57) ראה שער רוה"ק ושער היחודים (לה־אריז"ל) בתחלתם.

58) רמב"ם הל' יסודי התורה רפ"ז.

59) ראה בארוכה לקו"ש חכ"ג ע' 86 ואילך.

60) שמואל־ב כג, ב.

61) שעהיוה"א ספ"ב. ולהעיר מתו"ח בא קמ, ב ואילך.

62) ישעי' נז, יט.

63) פרש"י וארא ז, א.

64) רמב"ם שם פ"י ה"ג.

65) כולל גם „לצוות על דברי התורה ולהזהיר העם שלא יעברו עלי'" (שם פ"ט ה"ב), ואפילו בנוגע לנביא עצמו, „להרחיב לבו ולהוסיף דעתו כו'" (שם ספ"ז) — תכלית ומטרה השייכת להעולם ודהאדם כו'.

66) ראה אוה"ת נ"ך ע' שסח, מזח"ג קצג, ב.

67) שער הנבואה להאריז"ל, הובא בשעהיוה"א פ"ה (פ, א).

68) ברכות סא, סע"א. וש"נ.

69) ראה ספר הליקוטים דא"ח־צ"צ ערך עצה ע' שנה. וש"נ.

70) ראה הקדמת הרמב"ם לפירוש המשניות ד"ה והחלק השני בסופו.

71) רמב"ם שם פ"ט ה"ב.

שטייט אין פרשתנו: „ובאת גו' אל השופט אשר יהי' בימים ההם" (כנ"ל ס"ו), אַזוי איז אויך בנוגע צו נביאים — ווי עס שטייט שפעטער אין דער פרשה[72]: „נביא מקרבך מאחיך כמוני יקים לך ה' אלקיך אליו תשמעון", און ווי דער רמב"ם איז מאריך אין ספר המדע[58], אַז „מיסודי הדת לידע שהא־ל מנבא את בני האדם", און וועגן דער מצוה צו פאָלגן דעם נביא, כמבואר שם[73] די פרטי הדינים בזה.

וויבאַלד אַז דער רמב"ם ברענגט דאָס אין ספר „הלכות הלכות"[74] (און מיט אַן אריכות גדולה), און מיט דער הקדמה אַז דאָס איז „מיסודי הדת" — איז פאַרשטאַנדיק, אַז דאָס איז אַ הלכה וואָס איז נוגע צו אידן בכל הדורות. והגם אַז אמרו חז"ל[75] „משמתו נביאים האחרונים חגי וזכרי' ומלאכי נסתלקה רוח הקודש מישראל" — האָט מען אַמאָל געריידט[76] דעם פשט אין דעם אַז דאָס איז ניט בטל געווען לגמרי (נאָר „נסתלקה", אָבער ניט „בטלה" אדער „פסקה"[77]), וכדמוכח דערפון וואָס אויך דערנאָך געפינט מען השראת רוח הקודש באַ כמה וכמה[78] (וכמובן אויך דערפון וואָס בספרו הלכות — צווישן די אַלע תנאים בנוגע לנבואה — ברענגט ניט דער רמב"ם קיינע תנאים בנוגע צו זמן הנבואה, משמתו נביאים האחרונים[79]).

72) יח, טו.

73) פרק ז'.

74) הקדמת הרמב"ם לספר היד.

75) יומא ט, ב. סוטה מח, ב. תוספתא שם פי"ג, ד. סנהדרין יא, א.

76) לקו"ש חי"ד ע' 72 ואילך.

77) כהלשון בגמ' סוטה שם בנוגע לכמה דברים שבטלו.

78) ראה שערי קדושה (להרח"ו) שער ג פרק ז. פרקי גילוים להר"ר מרגלית בפתיחתו לשו"ת מן השמים. ושו"נ. וראה גם לקו"ש שם ע' 73.

79) ראה לקו"ש שם ובהערה 25.

און נאָכמער: דער רמב"ם שרייבט אין אגרת תימן[80], אַז בשנה מסויימת (ווי ער רעכנט דאָרט אויס) „תחזור הנבואה לישראל", „ואין ספק שחזרת הנבואה היא הקדמת משיח (שנאמר[81] ונבאו בניכם ובנותיכם וגו')".

ויש לומר אַז דער ביאור בזה איז מובן ע"פ המדובר לעיל בענין „ויועציך כבתחלה", אַז בכדי מ'זאָל קענען אויפנעמען די גילויים פון ימות המשיח, דאַרף זיין אַ התחלה בזה אין דער עבודה איצטער — בזמן הזה — בבחי' „יועציך" (ע"ד הנבואה), אַ המשכה (עצה) וואָס וועט נתקבל באַ דעם אדם (אַזוי אַז אַר האָט דערצו אַ שייכות שוין „בתחלה"), וואָס דאָס ערמעגלעכט אים צו אויפנעמען באופן פנימי דעם גילוי אלקות בימות המשיח, סיי פון „שופטיך" און סיי פון „יועציך", כנ"ל.

און דעריבער איז אַ הלכה לדורות — אויך בזמן הגלות — אַז „מיסודי הדת לידע שהא־ל מנבא את בני האדם", אַז ס'איז אַלעמאָל (בכל הדורות) שייך דער ענין פון גילוי הנבואה למטה, ביז אַ דרגא פון נבואה וואָס איז מעין פון נבואת משה, „נביא[82] אקים להם מקרב אחיהם כמוך"[83] — שלימות ענין הנבואה, ווי דער רמב"ם איז מבאר בארוכה[84].

ועפ"ז יש לומר דעם טעם פאַרוואָס דער רמב"ם איז מאריך[84] בנוגע צו אופן

80) פרק ג.

81) יואל ג, א.

82) פרשתנו יח, יח.

83) דאף שנאמר „ולא קם נביא עוד בישראל כמשה" (ברכה לד, י. וראה רמב"ם שם פ"ז ה"ו), הרי מפרש תומ"י שזהו בענין „אשר ידעו ה' פנים אל פנים". וכמובן מההבטחה בפרשתנו „נביא מקרבך מאחיך כמוני גו'", „נביא אקים להם מקרב אחיהם כמוך" (כבפנים), ראה גם לקו"ש חי"א ע' 59.

84) שם.

נבואת משה, דלכאורה: מאי דהוה הוה[85] — למאי נפק"מ בזה אין אַ ספר הלכות הלכות פאַר אידן בכל הדורות? און אויב דאָס איז נוגע צו דעם זמן לאחרי ביאת המשיח ווען „משה עמהם"[86], וועט מען דאָס אַליין זען, און מ'דאַרף אויף דעם ניט זאָגן אַ הלכה אי'צטער?

איז דער ביאור אין דעם: בכל הדורות — אויך לפני תחה"מ של משה — איז נוגע די הלכה צו וויסן אַז „הא־ל מנבא את בני האדם" (גילוי אלקות בגדרי הנבראים), ביז די שלימות בזה ווי ס'איז געווען באַ משה[87]. און נאָכמער — בכל דור איז שייך אַז „נביא אקים להם גו' כמוך", ווי דער רמב"ם איז מבאר[88] אַז „כל נביא שיעמד אחר משה רבינו אין אנו מאמינים בו מפני האות לבדו כו' אלא מפני המצוה שצוה משה בתורה כו'", ד.ה. אַז יעדער נביא איז אַ המשך פון נבואת משה ותורתו[89] (נאָר אין דעם גילוי הנבואה זיינען פאַראַן חי־לוקי דרגות, ווי דער רמב"ם איז מבאר[84]). ובדורנו נשיא דורנו כ"ק מו"ח אדמו"ר.

ובפרט לאחרי וואָס „תחזור הנבואה לישראל", וואָס איז „הקדמת משיח" (כנ"ל) — די נבואה וואָס וועט זיין באַ משיח צדקנו (וואָס „נביא[90] גדול הוא קרוב למשה רבינו"[91]), ואמרו חז"ל[92] אַז „גואל ראשון (משה) הוא גואל אחרון", און בכל דור ודור איז דאָ איינער וואָס איז ראוי לזה — דעריבער דאַרף מען וויסן אַלס אַ הלכה אויך בזמן הזה (נאָך פאַר דער גאולה), אַז ס'איז דאָ די מציאות פון גילוי הנבואה (באַ משיח עוד לפני הגאולה), אַלס אַ מעין והתחלה („יועציך כבתחלה") צו שלימות גילוי הנבואה לאחרי הגאולה. דאָס הייסט, אַז דאָס איז ניט קיין חידוש וואָס וועט זיך אויפטאָן ערשט נאָך דער גאולה, נאָר די התחלה בזה וועט שוין אויפגעטאָן פריער בבחי' „יועציך כבת־חלה", דעריבער שרייבט עס דער רמב"ם אין זיין ספר הלכות (ובפרט אַז דער רמב"ם שרייבט בספרו אויך די הלכות וואָס זיינען נוגע לימות המשיח, אויך — די הקדמה לזה).

י. ע"פ הנ"ל וועט מען פאַרשטיין דעם אויפטו פון די לעצטע דורות בכלל ובפרט פון דעם איצטיקן דור ובפרט אין דעם איצטיקן זמן, וואָס לויט הכרזת והודעת כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו האָט מען שוין אַלץ פאַרענדיקט (כנ"ל ס"א), און לויט אַלע סימנים האָלט מען שוין אין די לעצטע רגעים פאַר דער גאולה:

פון דעם זמן וועז די תורה האָט אָנגע־זאָגט „שופטים ושוטרים תתן לך בכל שעריך" ובמשך הדורות זינט דעמולט, ובפרט די (פריערדיקע) דורות אין גלות — איז וויבאַלד אַז לא זכו און די גאולה איז דעמולט ניט געקומען, איז אַ ראי' אַז מ'האָט נאָך ניט פאַרענדיקט מעשינו ועבו־דתינו און ס'איז נאָך געבליבן אַ רושם פון אַן ענין פון „חטאינו" (וואָס „מפני חטאינו גלינו מארצנו"[93]), וואָס צוליב דעם העלם והסתר פון וועלט האָט מען נאָך ניט

---

85) ע"ד יומא ה, ב. ועוד.

86) יומא שם. וראה תוד"ה אחד — פסחים קיד, ב.

87) לקו"ש חכ"ג ע' 71. ע"ש.

88) שם פ"ח ה"ב.

89) שנבואת משה (שלימות הנבואה) מאמתת אמיתית התורה (ראה לקו"ש חי"ט ע' 185).

90) רמב"ם הל' תשובה פ"ט ה"ב.

91) ובתנחומא (ס"פ תולדות) משמע שהוא נביא גדול ממשה — ראה לקו"ש ח"ו ע' 254. — ועצ"ע.

92) ראה שמו"ר פ"ב, ד. זח"א רנג, א. שער הפסוקים פ' ויחי. תו"א ר"פ משפטים. ועוד.

93) נוסח תפלת מוסף דיו"ט.

געהאַלטן בשלימות באַ דעם מצב וזמן פון „שופטיך" און (בפרט פון) „יועציך", און מ׳האָט געדאַרפט אָנקומען צו „שוטרים" (צו כופה זיין אַז מ׳זאָל זיך פירן לויט דעם משפט השופטים).

אָבער לאחרי דעם ריבוי הכי מופלג פון „מעשינו ועבודתינו" במשך כל הדורות, איז מובן אַז עס ווערט אַלץ נעענטער צו אָט דעם מצב.

ובמיוחד בדורות האחרונים, ווען ס׳איז צוגעקומען דער ענין פון גילוי פנימיות התורה, אָנהויבנדיק פון „מצוה לגלות זאת החכמה" בזמן האריז״ל[94], און דערנאָך — „יפוצו מעינותיך חוצה"[95] דורך רבותינו נשיאינו — וואָס דורך זיי „תחזור נבואה לישראל" (בלשון הרמב״ם הנ״ל)[96], „גלה סודו אל עבדיו הנביאים", זיי זיינען נביאי דורנו[97] ביז „נביא מקרבך גו׳ כמוני" (זייענדיק אתפשטותא דמשה שבכל דרא ודרא[98]), און זיינען „שופטיך" און „יועציך" פון דורנו:

סיי „שופטיך" — זייענדיק נשיאינו, וואָס אַ נשיא (מלשון התנשאות) איז הע־כער שלא בערך פון די אויף וועמען ער איז אַ נשיא (ע״ד מ״ש[99] „ויגבה מכל העם משכמו ומעלה"), און אויך רבותינו וואָס לערנען תורה לכל העם — ע״ד „שופטיך"; און סיי „יועציך" — וואָס גיבן עצות ב־עניני תורה ויראת שמים[100], ביז אויך עצות אין ענינים גשמיים (ענין הנבי־אים)[101].

ובפרט דורך דעם גילוי פון תורת חסידות חב״ד, בהתלבשות אין חכמה בינה ודעת בהבנה והשגה, באופן אַז דאָס איז מובן אפילו בשכל פון נפש הבהמית — עכ״פ בבחי׳ „עצה טובה קמ״ל" — וואָס ווערט נתקבל בשכל ורגש האדם, וואָס דורך גילוי פנימיות התורה בחב״ד שב־שכל („יועציך") — ביז באופן פון „טועמי׳ חיים זכו״[102] (וואָס דורך טעימה איז מען טועם די עצם זאַך) — ווערט אַ שער („שעריך") והתחלה („יועציך כבתחלה") צו גילוי פנימיות התורה לע״ל, און דורך דער טעימה והתחלה איצטער — ווערן אידן און די גאַנצע וועלט אַ כלי פנימי צו

---

94) אגה״ק סכ״ו (קמב, ב).

95) ראה אגה״ק דהבעש״ט — נדפסה בכתר שם טוב בתחלתו. ובכ״מ.

96) ראה לקו״ש ח״ב ע׳ 589.

97) „הבעש״ט ז״ל אשר כמוהו לא הי׳ מימות הראשונים פלאי פלאות נסים היוצאים מהטבע אשר היו נראים על ידו כאשר שמעתי מאאזמו״ר נ״ע שהוא ותלמידו הה״מ נ״ע היו רואים מסוף העולם ועד סופו ממש בעין ראי׳ והיו אומרים מה שהיו רואים כאשר הי׳ נראה בעליל לתלמידיהם, והיינו ע״י שהי׳ גלוי לפניהם אור שנברא ביום ראשון שהשי״ת גנזו בתורה, הנה כל אלה המופתים האמיתים מגלים גילוי א״ס ב״ה הבבע״ג. גם מזקני נ״ע שמענו עתידות קולע אל השערה" (ספר החקירה להצ״צ מצות עדות ספ״ח (סה, סע״א). וראה שם נ, סע״א).

98) זח״ג רעג, א. תקו״ז תס״ט (קיב, רע״א. קיד, רע״א). ובב״ר פנ״ו, ז: „אין דור שאין בו כמשה". וראה תניא פמ״ד (סג, א). אגה״ק ביאור לסי׳ ז״ך בסופו (קמז, ב).

99) שמואל־א י׳, כג.

100) ראה אגה״ק סכ״ב (קלד, א).

101) אגה״ק שם. — ואף שכתב אדה״ז שם „זכרו ימות עולם כו׳ ואי׳ איפוא מצאתם מנהג זה כו׳ להיות מנהג ותיקון לשאול בעצה גשמיות כדת מה לעשות בעניני העולם הגשמי כו׳ כ״א לנביאים ממש אשר היו לפנים מישראל כו׳" — מ״מ, ידוע שלאחרי זה נתקבלו אצל אדה״ז — ורבותינו נשיאינו ממלאי מקומו — שאלות חסידים בענינים גשמיים (ראה אגה״ק שלו הידועה ד״ה נפש השפלה — אגרות־קודש אדה״ז סס״ה (ע׳ קנא ואילך)), וענה עליהן (ראה ס׳ שעורים בספר התניא לאגה״ק שם (ע׳ 1585)).

102) שער הכוונות ענין טבילת ערב שבת. פע״ח שער יח רפ״ג. ועוד. וראה בכ״ז לקו״ש חט״ו ע׳ 282 ואילך. ח״כ ע׳ 173. וש״נ.

דעם גילוי פנימיות התורה שלאחרי זה ע״י משיח צדקנו[103].

ובכל זה גופא איז צוגעקומען נאָכמער בדורנו זה — ווען מ׳האָט די שלימות פון יפוצו מעינותיך חוצה בכל קצוי תבל, ובאופן המובן בשכל בני אדם, אפילו פון אַזאַ וואָס געפינט זיך אין חוצה שאין חוצה הימנו, און אויך — דער תרגום פון פנימיות התורה ותורת החסידות אין לשון עם ועם[104] [רוסיש[105], וכיו״ב] דורך כ״ק מו״ח אדמו״ר נשיא דורנו, ובאופן דהולך ומוסיף ואור, ביז בימים האחרונים — אויך אָפּגעדרוקט (ספר התניא, תושב״כ פון חסידות[106]) אויף „ברזיל״, דער כתב פאַר „סגי נהור״[107] ר״ל (כמדובר לעיל[108]).

וע״פ די הכרזה הנ״ל פון כ״ק מו״ח אדמו״ר, אַז מ׳האָט שוין פאַרענדיקט אַלע עניני העבודה, כולל די עבודה פון רבו־תינו נשיאינו אַלס „שופטיך״ און „יועציך״ עד היום הזה, און „אכשור דרי״[109] כ־פשוטו — איז פאַרשטאַנדיק, אַז ס׳איז שוין געקומען די צייט פון „ואשיבה שופטיך כבראשונה ויועציך כבתחלה״ בתכלית השלימות (און מ׳דאַרף ניט אָנקומען צו שוטרים, ווייל ס׳איז שוין אַלץ מבורר), לאחרי די טעימה והתחלה בזה דורך רבותינו נשיאינו[110].

יא. דערפון איז פאַרשטאַנדיק דער לימוד וואָס יעדערער האָט שטייענדיק אין שבת פרשת שופטים בדורנו זה ובפרט בזמן האחרון, די לעצטע רגעים פון גלות — אַז עס דאַרף זיין אַן עבודה בהתאם מדה כנגד מדה צו מצב הגאולה:

צו מפרסם זיין באַ זיך און ביי אַלע צו וועמען מ׳קען דערגרייכן — אַז מ׳דאַרף אויף זיך מקבל זיין און אויף זיך אָננעמען (מיט נאָכמער שטאַרקייט) די הוראות ועצות פון די „שופטיך״ און „יועציך״ שבדורנו — „מאן מלכי רבנן״[111] בכלל, ובפרט נשיא דורנו — וועלכער קומט בּ־המשך צו רבותינו נשיאינו שלפניו — דער שופט דורנו ויועץ דורנו און נביא דורנו,

וכציווי התורה הנ״ל[82]: „נביא אקים להם מקרב אחיהם כמוך ונתתי דברי בפיו ודיבר אליהם את כל אשר אצונו״, „אליו תשמעון״[72], וכפס״ד הרמב״ם הנ״ל, אַז אויב איינער האָט די מעלות ושלימויות וואָס אַ נביא דאַרף האָבן באַווייזט אותות ומופתים — ווי מ׳האָט געזען און מ׳זעט בהמשך קיום ברכותיו באַ נשיא דורנו — איז „אין אנו מאמינים בו מפני האות לבדו כו׳ אלא מפני המצוה שצוה

---

103) ראה לקו״ת צו יז, א־ב. שער האמונה פנ״ו ואילך. סהמ״צ להצ״צ מצות מינוי מלך פ״ג.

104) ראה לקו״ש ח״ג ע׳ 862 ואילך. חכ״ד ע׳ 10. חכ״ו ע׳ 299 ואילך. שם ע׳ 315. סה״ש תשמ״ח ח״ב ע׳ 629. לקו״ש ר״ח שבט תש״נ ס״ו. וראה לקו״ש ח״ג ע׳ 180.

105) וראה סה״ש שם הערה 54. לקו״ש ח״ג שם.

106) מכתב כ״ק מו״ח אדמו״ר — נדפס בּ־קיצורים והערות לתניא ע׳ קיח ואילך. אגרות קודש שלו ח״ד ע׳ רכא ואילך. וראה שם ח״ה ע׳ צ.

107) שזהו מפני שהוא „סגי נהור״ כפשוטו — מפני ריבוי אור שנכנס בעין, וחסר בהכיסויים כו׳ (ראה אוה״ת בראשית תתרלח, ב. סה״מ תרס״ח ע׳ לב. המשך תער״ב ח״א ע׳ ערה. ח״ב ס״ע א׳כד ואילך). ועוד יש לומר, שע״י הירידה דהעדר הראי׳ (לפי שעה), נעשה אח״כ גילוי אור וראי׳ ביתר שאת וביתר עוז, כיתרון האור מן החושך (קהלת ב, יג).

108) שיחת ש״פ עקב (ע׳ 764 ואילך).

109) ל׳ חז״ל — יבמות לט, ב. חולין צג, ב.

110) ראה פיה״מ להרמב״ם שבהערה 8: ואשי־בה שופטיך כבראשונה ויועציך כבתחילה . . זה יהי׳ בלי ספק כשיכון הבורא ית׳ לבות בני אדם ותרבה זכותם ותשוקתם לשם יתברך ותגדל חכמתם לפני בוא המשיח כו׳.

111) ראה גיטין סב, א.

משה בתורה ואמר אם נתן אות אליו תשמעון", דורך דעם וואָס „יאמר דברים העתידים להיות בעולם ויאמנו דבריו"[112] (ווי מ'האָט עס געזען באַ כ"ק מו"ח אדמו"ר),

און נאָכמער: „נביא שהעיד לו נביא אחר שהוא נביא — ווי דאָס איז בנוגע צו נשיא דורנו, און דאָס ווערט נמשך בדור שלאחריו ע"י תלמידיו כו' — הרי הוא בּ־חזקת נביא ואין זה השני צריך חקירה"[113]; מ'דאַרף אים פאָלגן גלייך תיכף ומיד נאָך „קודם שיעשה אות", און „אסור לחשוב אחריו ולהרהר בנבואתו שמא אינו אמת ואסור לנסותו יותר מדי כו' שנאמר[114] לא תנסו את ה' אלקיכם כאשר נסיתם במסה כו' אלא מאחר שנודע שזה נביא יאמינו וידעו כי ה' בקרבם ולא יהרהרו ולא יחשבו אחריו כו'"[115], וואָרום מ'איז מאמין אין דברי הנביא, ניט ווייל דאָס איז זיינע דעם נביא'ס רייד, נאָר ווייל דאָס איז דעם אויבערשטן'ס רייד דורך דעם נביא!

[אפילו ניט די רייד וואָס דער אויבער־שטער האָט געזאָגט דורך אַ נביא שני, וואָס איז אָבער ניט געזאָגט געוואָרן צו אים].

האָט מען די הוראה כנ"ל, אַז מ'דאַרף מפרסם זיין לכל אנשי הדור, אַז מ'האָט זוכה געווען אַז דער אויבערשטער האָט אויסגעקליבן און ממנה געווען אַ בעל־בחירה, וואָס מצד עצמו איז ער שלא בערך העכער פון אנשי הדור, אַז ער זאָל זיין „שופטיך" און „יועציך" און דער נביא הדור, וועלכער זאָל אָנווייזן הוראות און געבן עצות בנוגע צו דער עבודה פון אַלע אידן און אַלע מענטשן פון דעם דור, בכל עניני תורה ומצוות, און בנוגע צו דעם אַלגעמיינעם טאָג טעגלעכן לעבן און אויפפירונגען, אויך אין „בכל דרכיך (דעהו)" און „כל מעשיך (יהיו לשם שמים)"[116],

ביז — די נבואה העיקרית — די נבואה[117] אַז „לאלתר לגאולה" און תיכף ומיד ממש „הנה זה (משיח) בא"[118].

און צוזאַמען מיט דעם זכות — האָט יעדערער פון אנשי דורנו די אחריות צו אָננעמען אויף זיך „שופטיך" און „יועציך", און אויספאָלגן זיינע הוראות ועצות טובות — ובלשון רבים („שופטיך" און „יועציך"), אַ ריבוי משפטים און ריבוי עצות, נוסף אויף דעם וואָס דאָס קומט (און איז מיוסד אויף די הוראות ועצות) פון „שופטיך" און „יועציך", „מאן מלכי רבנן", און רבותינו נשיאינו בדורות שלפני זה — וואָס דעמולט האָט עס אויך דעם תוקף המובן לכל א' בבחי' עצה טובה (ניט נאָר בדרך ציווי), אַז אפילו אויב ער האָלט פון זיך (און אפילו אויב ער האָט ע"פ תורה ושו"ע פון וואָס פון זיך האַלטן), איז יחיד ורבים הלכה כרבים[119] — כדעת ה„שופטיך" און „יועציך" — רבים.

און דורך דער קבלה וקיום ההוראות פון „שופטיך" און „יועציך" שבדורנו — ווערט דורך דעם גופא דער מעין און התחלה פון קיום התפלה[119] „השיבה

---

112) רמב"ם שם רפ"י.

113) שם ה"ה.

114) ואתחנן ו, טז.

115) משלי ג, ו. אבות פ"ב מי"ב. וראה רמב"ם הל' דיעות ספ"ג. טושו"ע או"ח סרל"א.

116) לא רק בתור חכם ושופט אלא בתור נביא, שזהו בודאות — ראה מאמרי אדה"ז הקצרים ע' שנג־ד.

117) שה"ש ב, ח ובשהש"ר עה"פ.

118) ברכות ט, א. וש"נ.

119) ולהעיר שזוהי ברכה הי"א בתפלת שמונה עשרה, אשר ענין אחד עשר הוא בחי' כתר, של־

שופטינו כבראשונה ויועצינו כבתחלה" ב־גאולה האמיתית והשלימה (כנ"ל), במכ"ש פון דעם וואָס „סוף מעשה במחשבה תחלה"[120], עאכו"כ אַז דאָס איז שוין אויך אין דיבור („ניב שפתיים", ענין הנבואה), ווי ס'איז נהוג לאחרונה צו אַרויסברענגען די דברים בדיבור, כולל ובמיוחד — אַז אָט קומט די גאולה.

— וואָס עפ"ז האָט מען אויך אַן ענטפער אויף דער שאלה וואָס מ'פרעגט אויף דעם וואָס מ'רעדט לאחרונה אַז די גאולה קומט תיכף ומיד ממש — לכאורה: ווי קען דאָס אַזוי גלאַטיק דורכגיין און מצליח זיין; ווי וועלן די בני־בית זיך אָפרופען אויף דעם, און וואָס וועט די וועלט זאָגן אויף דעם?! איז דער ענטפער, אַז אויב די עניני הגאולה וואָלטן געווען אַ חידוש, וואָלט אפשר געווען אַן אָרט אויף דער שאלה: וויבאַלד אָבער אַז די גאולה איז ניט קיין חידוש דבר, נאָר כל עניני הגאולה האָבן זיך שוין אָנגעהויבן („כבתחלה") און זיינען שוין נמשך ונתקבל געווארן אין עולם הזה הגשמי התחתון שאין תחתון למטה ממנו (בבחי' „ויועציך כבתחלה") — וועט ניט זיין אַ פלא וועז די גאולה קומט תיכף ומיד ממש!

יב. ובפשטות:

שטייענדיק אין אַ התוועדות פון חסידים אין די ד' אמות פון כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו — דאַרף יעדערער, אנשים נשים וטף, לכל לראש אָננעמען אויף זיך החלטות טובות צו מקיים זיין די אַלע הוראות טובות ועצות וואָס וועלן געלעדט באַ אַ התוועדות — מיוסד אויף תורה שבכתב ותורה שבע"פ, ודברי תורה והוראות פון רבותינו נשיאינו.

עס זאָל זיין „שופטים תתן לך בכל שעריך", אַז אַלע ז' שערי האדם, זיינע ב' עינים וב' אזנים, ב' נחירי האף און זיין פה — זאָלן אָנגעפירט ווערן לויט די הוראות פון תורתנו הקדושה איבערגעגעבן דורך „מאן מלכי רבנן" בכלל, ובפרט דורך דעם „שופט" און „יועץ" הדור — נשיא דורנו,

ובפרטיות יותר: כשם ווי ס'איז דאָ אַ שופט און נביא בכל דור, און דאָס איז „מיסודי הדת", אַז אַלעמאָל און אומעטום איז דאָ גילוי אלקות למטה — עד"ז איז אויך בפרטיות אין אַ אידן בעצמו, אַז ער האָט אַ נשמה, וועלכע איז אַ „חלק אלוקה ממעל ממש"[121], ממש אויך בפירושו אַז דאָס איז קיים באופן נצחי (אויך ווי זי קומט אַראָפּ למטה אין עולם הזה הגשמי).

און די הוראה פון „שופטים גו' תתן לך בכל שעריך" באַשטייט אין דעם, אַז די הוראות פון דעם „שופט" און „יועץ" הכללי ווערט נמשך און גייט דורך דעם „שופט" און „יועץ" הפרטי אין יעדן נפש האלקית — אַז אַלע זיינע „שערים" (אברים גשמיים) ווערן אָנגעפירט דורך זיינע ג' מוחין („שופטיך"), און זיינע מדות שבלב („יועציך"), שכל ומדות פון זיין נפש האלקית, וועלכער לערנט און פאַרשטייט די הוראות התורה, ובפרט ווי עס ווערט ערקלערט דורך דעם „שופט" הדור כ"ק מו"ח אדמו"ר, און ברענגט עס אַראָפּ אין זיינע מדות הלב, אהבה ויראה וכו'[122].

ד.ה. אַז זיין לימוד התורה דאַרף זיין אַ לימוד שמביא לידי מעשה, וואָס קומט

מעלה מהשתלשלות דע"ס (ע"ד בחי' שופט שהוא שלא בערך להנשפטים), הכולל ונמשך גם בע"ס (ע"ד בחי' יועץ).

120) פיוט „לכה דודי".

121) תניא רפ"ב.

122) ראה שם פ"ג.

אַרויס אין זיין הנהגה בפועל — סיי אין זיין כח הראי׳, סיי אין זיין כח השמיעה, סיי אין זיין ריח און סיי אין זיין דיבור און טעימה (בפה).

און אין יעדערען פון זיי — אין ביידע כיוונים פון ימין ושמאל, עשה טוב וסור מרע, וואָס כנגד זה זיינען די ב׳ עינים, ב׳ אזנים, וב׳ נחירי האף. און אויך דער פה — איז טועם („חיך אוכל יטעם״[123]) סיי אַ טעם מתוק און סיי אַ טעם מר[124]. דאָס הייסט, אַז הוראת השופט (ובפרטיות — דער שכל פון נה״א) נעמט אַרום און ווייזט אָן ווי מ׳דאַרף זיך פירן אין אַלע ענינים אין לעבן — „מטעמים״ לשון רבים (כמבואר בתניא[125]), סיי די ענינים וואָס זיינען „זיס״ און סיי די ענינים וואָס זיינען „ביטער״ (בחיצוניות), אָבער — מ׳איז מגלה אין דעם (און דאָס איז אַ חלק פון הוראת השופט), אַז באמת ובפנימיות איז דער דבר מר אויך „זיס״, ואדרבה — אַ מתיקות נעלית יותר ווי דאָס וואָס לכתחילה מתוק (ע״ד די מעלה פון חסדים הנסתרים).

אַזוי — אַז אַלע פרטים ופרטי פרטים פון אַ אידן׳ס לעבן ווערן דורכגענומען און אָנגעפירט לויט די הוראות פון זיין „שופט״ ו„יועץ״ — זיין נשמה.

און אַזוי אויך בכללות יותר — איז יעדער איש ואשה דער „שופט״ און „יועץ״ פון זייער שטוב און בני בית, דאַרפן זיי אָנפירן מיט דער שטוב לויט די הוראות ועצות התורה.

ביז בכללות עוד יותר, כנ״ל — אַז יעדער איד, אנשים נשים וטף, זיינען אויף זיך מקבל און זיינען מקיים די הוראות פון דעם שופט ויועץ הדור. און מ׳איז אַזוי משפיע אויף אשתו ובני ביתו, ביז אויף אַלע די וועמען ער קען דערגרייכן.

ביז אויך בכללות העולם — אַזוי אַז די גאַנצע וועלט, אויך דער עולם מלשון העלם והסתר[126], מיט אַלע זיינע פרטים ופרטי פרטים וועלט אַ רשות היחיד דורכגענומען מיט דער איין און איינציקער נקודה פון יחידו של עולם[127] (מלשון העלם למעליותא, מבחי׳ „ישת חושך סתרו״[128]), ווי ער איז זיך מגלה „בקרבנו״ דורך „נביא אקים להם גו׳ כמוך״, נשיא הדור וואָס „הוא הכל״[129], „צדיק יסוד עולם״[130],

ע״ד דער אבן השתי׳ — וואָס געפינט זיך במקום מסויים בעולם הזה הגשמי[131], און איז קיימת תמיד בלי שינויים (אפילו ניט דער שינוי פון גניזה, ווי דער ארון שנגנז[131] וכיו״ב), ע״ד ווי אַ שופט און נביא איז קיים (נצחי) בכל דור (אַלס אַ סימן אויף גילוי אלקות בעולם באופן תמידי) — וואָס ממנה הושתת כל העולם כולו[132]. און די ביידע ענינים אין אבן השתי׳ — (א) אַ נקודה אחת (ב) הכוללת הכל (ממנה הושתת כל העולם) — איז מרומז אויך אין די אותיות פון „שתי־ה״[133] (ועד״ז אין וואָרט „ישת״ פון „ישת חושך סתרו״ כנ״ל): דער יו״ד באַווייזט אויף נקודת הביטול (קבלת עול) — ע״ד דער ענין פון

123) איוב יב, יא.
124) ראה רמב״ם הל׳ דיעות פ״ד.
125) פכ״ז.
126) ראה לקו״ת שלח לז, ד. ובכ״מ.
127) ראה תניא ספל״ג. ובכ״מ.
128) תהלים יח, יב.
129) פרש״י חוקת כא, כא.
130) משלי י, כה.
131) יומא נג, ב.
132) שם נד, ב.
133) ולהעיר שבשנת ה׳שי״ת (שנת הסתלקות כ״ק מו״ח אדמו״ר) התחילה תקופה חדשה בפעולתו ועבודתו כו׳. ובפרט לאחרי שעברו יותר מארבעים שנה מאז, כאשר ניתן לבנ״י „לב לדעת ועינים לראות ואזנים לשמוע״ (תבוא כט, ג).

„שופטיך", און דער „שתה" באַווייזט אויף התפשטות — כנראה בצורת האותיות ש, ת און ה — ע"ד דער ענין פון „יועציך".

ובהדגשה יתירה בשנה זו — הי' תהא שנת אראנו נפלאות, וואָס איז כולל אין זיך רוב האותיות פון „שתי־ה", ובמקום פון דעם יו"ד (ה'שי"ת)[133] קומט דער נ"א: און אַ הכנה צו שנה הבאה — הי' תהא שנת נפלאות בינה, מיט דער מעלה פון בינה (בחי' „יועציך" בערך לנקודת החכמה), וואָס שרשה איז העכער פון חכמה (ראי', אראנו)[134].

און אין דעם יאָר גופא — שטייט מען שוין בסיום השנה, אין חודש אלול — דער חודש החשבון פון שנה שעברה און חודש ההכנה פון שנה הבאה. און אין דעם חודש איז מען שוין דורך די ערשטע ז' ימים, ז' ימי ההיקף[135] (פון יום ראשון ביז יום השבת), וועלכע זיינען כולל אַלע ימי השנה (שעברה והבאה) — איז דאָס נאָכמער מתאים צו מאַכן אַ חשבון צדק און די פאַסיקע הכנות לשנה הבאה בנוגע צו דער עבודה הנ"ל פון „ואשיבה שופטיך כבראשונה ויועציך כבתחלה".

דערצו איז שוין אויך דורך דריי (למעליותא) גאַנצע וואָכן פון די „שבעה דנחמתא", און מ'האַלט שוין באַ דער הפטורה פון „אנכי אנכי הוא מנחמכם"[136], דער ענטפער פון דעם אויבערשטן[137] אויף דער טענה פון אידן „ותאמר ציון עזבני אד' וה' שכחני"[138], ובסגנון אחר — „עד מתי"?! און דער אויבערשטער ענטפערט אַז „אנכי אנכי הוא מנחמכם", כולל — די נחמה בכפליים (אנכי אנכי) פון דער גאולה האמיתית והשלימה.

יג. ויהי רצון, אַז דורך דער עבודה בקיום „שופטים גו' תתן לך בכל שעריך", באופן פון „ואשיבה שופטיך גו'" הנ"ל — זאָל דאָס מקויים ווערן בפועל ממש, אין „שעריך" בארץ ישראל, און אין „שעריך" פון דעם ביהמ"ק השלישי, וואָס „טבעו בארץ שערי'"[139], און אידן דורך זייער עבודה שטעלן דאָס צוריק אויף[140], און צוזאַמען דערמיט איז דער בית המקדש עצמו (וואָס איז בנוי ומשוכלל למעלה[141]) יורד מלמעלה למטה, צוזאַמען מיט דער קדש הקדשים און אבן השתי' שבו, שממנה הושתת כל העולם כולו.

און שטייענדיק נאָך חמשה עשר באב — שמזלו ארי'[142], ר"ת (אב) אלול, ראש השנה, יוהכ"פ הושענא רבה[143] — איז מנהג ישראל צו ווינטשן יעדער איד און אַלע אידן: אַ כתיבה וחתימה טובה[144], וגמר חתימה טובה, לשנה טובה ומתוקה, בגשמיות וברוחניות וברוחניות ובגשמיות וגם יחד, און דער אויבערשטער זאָל ממלא זיין משאלות לבב כל אחד ואחת מישראל לטוב,

ובפרט — אין קיום בקשת ותביעת כל א' מישראל: „עד מתי"?! „השיבה שופטינו כבראשונה ויועצינו כבתחלה", בגאולה האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקנו, ותיכף ומיד ממש.

---

134) ראה סה"מ מלוקט ח"ג ע' קסט. וש"נ.

135) ראה שו"ת הרשב"א ח"א ס"ט. הובא ונת' בד"ה ויהי ביום השמיני תרע"ח, תש"ד, תש"ה. ועוד.

136) ישעי' נא, יב.

137) ראה אבודרהם בסדר פרשיות וההפטרות בשם המדרש.

138) שם מט, יד.

139) מיכה ב, ט. וראה במדב"ר פט"ו, יג. ועוד.

140) ראה גם לקו"ש ח"א ע' 98. ועוד.

141) פרש"י ותוס' סוכה מא, סע"א. ועוד.

142) ספר יצירה פ"ה מ"ב. רש"י ר"ה יא, ב. ועוד.

143) של"ה במס' ר"ה שלו (ריג, א). ועוד.

144) ראה דרכי חיים ושלום סתרפ"ד.

משיחות ש"פ שופטים,
ז' אלול ה'תנש"א

From the talks of Shabbos Parshas Shoftim,
the 7th of Elul, 5751 (1991)

סעיף א'

בשייכות מיט דעם ציווי
אין היינטיקער פרשה[1]
"שופטים ושוטרים
תתן לך בכל שעריך",
איז דא דער יעוד
פון דעם נביא הגאולה[2]:
"ואשיבה שופטיך כבראשונה
ויועציך כבתחלה".
און ווי מ'זאגט עס אויך
אין דער תפלה בכל יום
(מימי החול[3]):
"השיבה שופטינו כבראשונה
ויועצינו כבתחלה".

In connection with the commandment
in our Parshah (Torah portion)[1]
"judges and officers
you shall place for yourself at all your gates",
there is the prophecy
of the prophet of the Redemption [Yeshaye][2]:
"and I will return your judges as at first
and your advisors as in the beginning".
As we also say
in the daily prayers
(of the weekdays[3]):
"return our judges as at first
and our advisors as in the beginning".

וע"פ
המדובר כמה פעמים
ובפרט לאחרונה -
וועגן דער הכרזה והודעה
פון כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו[4]:
"לאלתר לתשובה
(ובמילא איז)
לאלתר לגאולה",
אז מ'האט שוין אלץ פארענדיקט,
אויך דער "צופוצן די קנעפ"[5],
און עס דארף נאר זיין
"עמדו[6] הכן כולכם"[7]
- און דאס
האט מען שוין אויך פארענדיקט -
אויף צו מקבל זיין

And in accordance with
what has been spoken about several times,
especially recently,
regarding the proclamation and announcement of
my father-in-law the Rebbe, leader of our generation:
"immediately to repentance
(and automatically)
immediately to redemption",
that everything has already been finished,
also the "polishing of the buttons[5]";
the only thing needed is that
"all of you shall stand[6] prepared[7],"
– and even this
has already been finished –
to accept

1) At the beginning.
2) Yeshaya 1, 26.
3) The 11th blessing of the Amidah prayer.
4) "Koil Koirei" in "Hakriyah V'hakedushah" (Sivan – Tamuz 5701. Elul 5702) – printed in Igrois Kodesh Admu"r M'hoRaya"tz vol. 5 pg. 361 ff. 377 ff. 408 ff. vol. 6 pg. 430 ff.
[This announcement means that we have reached the time of which G-d Almighty promised - that at the end of the time of exile the Jewish people will repent and immediately the Redemption will come (see Sefer Hasichois 5748 pg. 628 in the footnote).]
5) See the address of Simchas Toirah 5689.
[During the time of exile the Jewish people were dispersed all over the world in order to refine the whole world (reveal the "sparks" of G-dliness found in every physical object). The last stage of this Service is referred to by the expression "polishing the buttons" - similar to a soldier's last preparation to look representable. (see "Royal Words" of the 22nd of Sh'vat 5752 ch. 6, "Royal Words" of Vayigash 5752 ch. 1 ff. And more).]
6) His Igrois Kodesh vol. 4 pg. 279. ref. a.l.
7) See "Hayoim Yoim" 15th Teves. Et passim.

our righteous Moshiach, פני משיח צדקנו
literally immediately. תיכף ומיד ממש
[Based on this] it is understood - איז פארשטאנדיק,
that we are already holding now אז מ'האלט שוין איצטער
by the time of the fulfillment of the prophecy בא דעם זמן פון קיום היעוד
and I will return your judges... and your advisors". "ואשיבה שופטיך גו' ויועציך"[8],
Furthermore: און נאכמער:
'as in the beginning' כבתחילה:
we already have מ'האט שוין
the beginning of [the fulfillment of] this [prophecy], די התחלה דערפון,
as we will explain. כדלקמן.

סעיף ב'

This will be understood ווען מען עס פארשטיין
by prefacing [an analysis of] בהקדים
several nuances in the wording of the prophecy: כמה דיוקים אין דעם לשון היעוד:

1) In the commandment in our Parshah it says א) אין דעם ציווי בפרשתנו שטייט
"judges and **officers** you shall place for yourself", "שופטים ושוטרים תתן לך",
while in the wording of the prophecy משא"כ אין דעם לשון היעוד
it only says שטייט נאר
"and I will return your **judges**", "ואשיבה שופטיך",
and it does not mention און עס ווערט ניט דערמאנט
officers. שוטרים.
On the other hand: ולאידך:
the term and concept of "advisors" is added. קומט צו דער לשון וענין "ויועציך".

2) What are the two concepts ב) וואס זיינען די צוויי ענינים
of "judges" and "advisors"? פון "שופטיך" און "יועציך"?

3) Regarding "judges", why ג) פארוואס שטייט בא "שופטיך"
is the expression "as at first" used, דער וואורט "כבראשונה",
whereas regarding "advisors" – "as in the beginning"? און בא "יועציך, - "כתבחלה"?

4) [What is] the [reason for the] precision of ד) דער דיוק
"your judges" and "your advisors" "שופטיך" און "יועציך"
[being said] in second person בלשון נוכח
(unlike in our Parshah (ניט ווי בפרשתנו
– simply "judges and officers" - "שופטים ושוטרים" סתם
(although afterwards it is written (אע"פ וואס דערנאך שטייט
"you shall set for **yourself**")). "תתן לך")).

8) See Perush Hamishnayos of the Rambam, Sanhedrin 1:3, from which it seems that, "and I will return your Judges etc." will be "even before the coming of Moshiach", as [it says in] the end of this verse "afterwards you will be called the righteous city etc." And see Likkutei Sichois vol. 9 pg. 105 note 74.

סעיף ג'

We may say by way of explanation:	ויש לומר דער ביאור בזה:
The difference between	דער אונטערשייד צווישן
judges and advisors is	שופטים און שוטרים איז
– in the words of [the commentator] Rashi[9]:	- בלשון רש"י[9]:
"judges – Rabbinical judges	"שופטים - דיינין
who decide the law,	הפוסקים את הדין
and officers	ושוטרים
– who force the people to obey their commandments,	- הרודין את העם אחר מצותן
they hit and force with sticks and whips	שמכין וכופתין במקל וברצועה
until he accepts upon himself the ruling of the judge[10]"	עד שיקבל עליו את דין השופט"[10].
This means	דאס הייסט,
that the job of the officers is	אז די שוטרים איז ענינם
to drive and force[11]	צו כופה און מכריח זיין[11]
the people of the nation	די אנשי העם
to accept	אז זיי זאלן מקבל זיין
the ruling and judgment.	דעם דין ומשפט.
According to this it is understood	עפ"ז איז פארשטאנדיק
why in the prophecy of the **redemption**	פארוואס אין דעם יעוד הגאולה
it only says:	שטייט נאר
"and I will return your **judges**"	"ואשיבה שופטיך"
and not "officers"	און ניט "שוטרים"
– since in the Time to Come	- ווייל לעתיד לבוא
the existence of evil is nullified [12]	ווערען נתבטל מציאות הרע[12]
as well as the evil inclination[13],	און דער יצר הרע[13],
and there will be no need	וועט מען ניט דארפן אנקומען
for officers[14]	צו שוטרים[14]
who should **force**	וואס זאלן מכריח זיין

9) The beginning of our Parsha.

10) And see Rambam beg. of Hilchois Sanhedrin: "judges – are the judges located in the court and litigants come before them, officers – are those who have a stick and whip etc. And in [the words] of Rashi on Sanhedrin 16b (s.v. Shotrim): with sticks they hit all those that don't listen, according the judges' command.

11) See Sefer Hamitzvois of the Rambam P.C. 176 (and similarly in Chinuch Mitzvah 491): to appoint judges and officers to force them to do the commandments of the Toirah and return to the true path, all those who are straying from it, against their will... and they will refrain and return from the evil. And [they must] implement restrictions for the transgressor, in order that the commandments of the Toirah and prohibitions, should not be determined by each person's viewpoint.

12) As it is written "and the spirit of impurity I will remove from the land" (Zecharyah 13, 2).

13) See Sukkah 52a.

14) See Ohr Hatorah on our Parshah pg. 821: and according to this the concept of officers [in our G-dly Service] is understood... namely, to hit the animal Soul with a stick, similar to what is says 'a person should incite [his good inclination against his evil inclination]' (Brochas beg. 5a).

the people of the nation	די אנשי העם
to obey the instructions of the judges,	צו פאלגן די הוראות השופטים,
because everyone	ווארום אלע מענטשן
will fulfill the instructions by themselves[15].	וועלן פון זיך אליין מקיים זיין די הוראות[15].
They will only need "judges,"	מ'וואט דארפן נאר האבן "שופטים",
that will 'Pasken' decide the laws,	וועלכע זאלן פסק'נען דינים
and teach Torah	און לערנען תורה
and instruct	און אנווייזן
the directives of the Torah	די הוראות התורה
and the Commandments to the Jewish people [16]	והמצוות צו אידן[16]
("they will go from strength to strength[17]"	("ילכו מחיל אל חיל"[17]
within holiness itself[18]).	אין קדושה גופא[18]).

סעיף ד'

We may say	ויש לומר
that this is also hinted to	אז דאס איז מרומז
in the name of the Parshah – "judges"	אויך אין שם הפרשה "שופטים"
(without the word "officers"),	(אָן דער ווארט "שוטרים"),
as it is known[19]	כידוע[19]
that the name of something	אז דער שם פון א זאך
expresses	גיט ארויס
the content of that entire thing,	דער תוכן פון דער גאנצער זאך,
and likewise	ועד"ז
regarding the names of the Parshahs of the Torah,	בנוגע צו די שמות פרשיות התורה
as they are called	ווי זיי ווערן אנגערופן
in accordance with the custom of the Jewish people,	ע"פ מנהג ישראל,
and they are completely precise[20] -	און זיינען בתכלית הדיוק[20] -
For seemingly:	ולכאורה:
how does the name of the Parshah	ווי שטימט דער שם הפרשה

15) And note from the Rada"k's commentary on the verse, "and I will return your judges, as in the first place": this will take place in the days of Mashiach, when all the wicked ones will be wiped out, and the remnants of the Jewish people will not do iniquities, and will not speak falsehood (Tzefania 3, 13).

16) See Rambam, beginning of laws of Mamrim: the supreme court of Yerushalayim [the core and foundation of [the courts] "in all your gates"*] are the source of the Oral Torah, and they are the pillars of the edict, indeed from them statutes and judgment are announced to all the Jewish people. And see Lekutei Sichos vol. 29 pg. 97.

17) Par. Tehillim 84, 8.

18) See Tanya Igeres HaKodesh the end of sect. 26 (145a).

19) See Tanya Sha'ar HaYichud V'Haemuna ch. 1. And see at length "T'shuvois Ubiurim" (Kehos 5734) ch. 1*. Likkutei Sichos vol. 6 end of page 35 ff. And in the notes there. Ref. ad loc.

20) See at length Likkutei Sichos vol. 5 pg. 57 ff.

21) Tanchumah on our Parsha, 2 (and in

*) *See our Parshah 17, 8 (and in Rashi's comm. s.v. Divrei Rivois). And note also from Sifrei beg. of our Parshah (on the verse B'chol Sh'orecha). Rambam Hilchois Sanhedrin 1:3. And more.*

*) *Igros Kodesh of The Rebbe Shlit"a vol. 1 end of pg. 288 ff. The publisher.*

("Shoftim, judges") ("שופטים")
befit the Mitzvah whose content מיט דער מצוה וואס תוכנה
is seemingly איז לכאורה
"judges and **officers** "שופטים ושוטרים
you shall set for yourself at all your gates", תתן לך בכל שעריך",
to the extent, as it says in the Midrash[21]: ביז אז עס שטייט אין מדרש[21]
"If there is no officer, there is no judge." "אם אין שוטר אין שופט,
How so? כיצד,
Once a person is held liable to his friend in Court, כיון שנתחייב אדם בב"ד לחבירו
if there is no officer to take it from him, אם אין שוטר שיוציא ממנו
once he leaves the judge['s presence] כיון שפורש מן הדיין
the judge has no ability אין ספיקה ביד הדיין
to do anything to him, לעשות לו כלום
unless he hands him over to the officer"?! אא"כ מוסרו ביד השוטר"?!

And the explanation of this is[22]: איז דער ביאור אין דעם[22]:
the concept of the officers is דער ענין פון שוטרים איז
only to help the judges, נאר א סיוע צו די שופטים,
for when the judge אז אויב דער שופט
cannot execute his judgment in actuality, קען ניט דורכפירן זיין משפט בפועל,
there is a necessity for officers, דארף מען אנקומען צו שוטרים,
"people with a stick and a whip"[9] "בעלי מקל ורצועה"[9],
which will force וועלכע וועלן מכריח זיין
the litigant דעם בעל דין
"to accept upon himself the ruling of the judge". "שיקבל עליו את דין השופט".
And therefore און דעריבער
the Parshah is called וועדט די פרשה אנגערופן
only by the name "Shoftim", נאר בשם "שופטים",
and the appointment of the officers און דער מינוי השוטרים
is not considered וועדט ניט געדעכנט
a Mitzvah by itself אלס א מצוה בפ"ע
(in the tally of the [613] Mitzvahs), (אין מנין המצוות),
rather it is included נאר ער איז נכלל
in the Mitzvah of the appointment of judges. - אין מצוות מינוי השופטים
This is because officers is [only] a detail ווייל שוטרים איז א פרט
in the concept of the "judges" אין דעם ענין פון "שופטים"
(in order to achieve (בכדי דורכצופירען
the fulfillment of the ruling (in actuality) דעם קיום המשפט (בפועל)
which comes from the judges). שע"י השופטים),
However, it is not an essential matter אבער דאס איז ניט קיין ענין הכרחי

Tanchumah Baber, 3). And see also Sifrei on the beginning of our Parsha (on the verse "in all your gates"). And see also Biur HaRif Perlo to Sefer Hamitzvos of the Rasag, Parshios, Parsha 1 at the end.

22) See Likutei Sichos Shoftim 5748 ch. 6.

צום ענין המשפט,	in the concept of the judgment,
וועלכער קען דורכגעפירט ווערן	which can be fulfilled
בפועל	in actuality
אויך אָן שוטרים,	also without officers,
וועז דער מצב וזמן איז כתיקונו,	when the condition and time are as they should be
אז מ'דארף דערצו ניט אנקומען[23]	and there is no need for them
(ווי דאס וועט זיין לע"ל), כנ"ל.	(as it will be in the Time to Come), as mentioned above.
און דאס וואס דער ציווי בתורה איז	And the reason why the commandment in the Torah
כולל אויך "שוטרים",	also includes "officers",
איז דאס ווייל	is because
ס'איז א ציווי לדורות	it is an instruction for all generations,
וואס רעדט וועגן	which applies
כל הזמנים וכל המצבים,	to all times and situations,
במילא	therefore
דארף מען האבן א ציווי	there is a need for the commandment
אויף שוטרים,	to include officers,
אין א מצב וואס פאדערט אז מ'זאל מקבל זיין דעם דין	in a situation that the judgment needs to be accepted
בדרך כפי'[23]	by way of force[23]
[און דערפאר	[and therefore
שטייט אויך אין מדרש	it also says in the Midrash
"אם אין שוטר אין שופט",	"if there is no officer there is no judge",
ניט לדינא,	not as a law,
בלויז לתועלת קיום הדבר,	rather for the benefit of the fulfillment of the matter,
וועז ס'קען זיין	when it could be
אז אָן שוטרים	that without officers
וועט דער משפט	the law
ניט אויסגעפירט ווערן].	will not be carried out].

סעיף ה'

עפ"ז	According to the above,
וועט מען פארשטיין	we can understand
דעם טעם פארוואס	the reason why
אין דעם יעוד קומט צו "ויועציך"	[the concept of] "advisors" is added in the prophecy
(נוסף צו "שופטיך"),	(in addition to "judges");
וואורום	since

23) However we may say, that since all matters in Torah are eternal – even in the Redemption there will be the phenomenon of "judges and officers you shall place for yourself in all your gates", however then it will be only in a positive sense – to announce and notify regarding the existence of the judge. Or in order to help the Jewish people in the fulfillment of the Court's needs [for example: to make way for 'witnesses that saw' [the new moon] for 'Sanctifying the [new] moon', so that they can get to Court easily and swiftly (similar to Tosefta Shekalim ch. 1) v. also Sefer Hasichois 5749 vol. 2 pg. 663]. However, since the simple and main meaning of "officers" are "ones with sticks and whips etc.", this is not mentioned explicitely in the prophecy of the Redemption.

[23] [Officers]

the true reason for the fact	די שלימות הכח אויף דעם
that in the Redemption	אז אין דער גאולה
the Jewish people will be complete	זאלן אידן זיין בשלימות
and [they will] fulfill	און מקיים זיין
the instructions of judges	די הוראות השופטים
without the need	ניט דארפנדיק
for officers	אנקומען צו שוטרים
– is since	- איז דערפון
there will then be both "judges"	וואס דעמולט וועט זיין "שופטיך"
and "advisors":	און אויך "יועציך":
The simple difference	דער חילוק בפשטות
between a judge and an advisor is:	צווישן א שופט און א יועץ איז:
A **judge**	א שופט
is beyond comparison to the one being judged.	איז ניט בערך צו דעם נשפט,
In fact he is incomparably higher	ער שטייט אָן אַן ערך העכער
than him	פאר אים
– both due	- הן מצד
to his knowledge and understanding	זיין ידיעה והבנה
of statutes and laws,	אין די דינים ומשפטים,
and also	און הן
due to the self-nullification	מצד דעם ביטול
that the one being judged must have	וואס דער נשפט דארף האבן
to the judge,	צום שופט,
in order to accept the judgment	בכדי צו מקבל זיין את הדין
(even if	(אפילו אויב
it is not in accordance with the will of	ס'איז ניט כרצונו של
the one being judged.)	הנשפט);
The judge	דער שופט
decides the ruling and judgment	פסק'נט דעם דין ומשפט
in a way of commandment and decree	בדרך ציווי וגזירה
(– from 'above to below'),	(-מלמעלה למטה),
and the one being judged	און דער נשפט
must accept it	מוז עס מקבל זיין
in a manner of 'accepting the yoke'	בקבלת עול
(whether he understands it or not).	(צי ער פארשטייט עס יא אדער ניט).
This is not so regarding an **advisor**.	משא"כ א יועץ
He is what his name denotes	איז כשמו
– he gives good advice,[24]	- ער גיט אַן עצה טובה[24],
in the expression of our Sages[25]	בלשון חז"ל[25]
– "it is coming to tell us good advice".	- "עצה טובה קמ"ל".

24) For, it is self understood that the promise in the Redemption ("your advisor") is that he gives specifically good advice.

25) Eruvin 39a. ref. ad. loc.

This shows	וואס דאס באווייזט
that the advisor	אז דער יועץ
(speaking as an advisor[25])	(אלס יועץ)
is on a similar level	שטייט בערך
to the one hearing and receiving the advice,	צו דעם שומע ומקבל העצה,
and therefore	און דעריבער
the advisor speaks to him	רעדט דער יועץ צו אים
(not from 'above to below,'	(ניט מלמעלה למטה
in a manner of a command and decree,	בדרך ציווי וגזירה,
rather)	נאר)
like a good friend	ווי א גוטער פריינט
who speaks with him	וואס רעדט מיט אים
as an equal	שוה בשוה
and gives him good advice	און גיט אים אַן עצה טובה
how to act.	ווי ער זאל זיך אויפפירן,
An advice that he	אַן עצה וואס ער
(the one listening)	(דער שומע)
understands,	פארשטייט
it is internalized by him	און עס לייגט זיך ביי אים אפ
and he feels	און ער פילט
that this is good advice for him (the one listening),	אז דאס איז פאר אים (דעם שומע) א גוטע זאך,
if not	אויב ניט
– it is not good advice,	- איז דאס ניט קיין עצה טובה,
rather a statute and decree.	נאר א חוקה וגזירה.
Similarly	עד"ז
we will also understand	איז אויך פארשטאנדיק
the difference	דער אונטערשייד
between "judges" and "advisors",	צווישן "שופטיך" און "יועציך",
in the words of the prophecy	אין דעם לשון היעוד
– regarding judgment and advice	בקשר מיט א משפט ועצה
in the matters of Torah and Mitzvahs.	אין עניני תורה ומצוות.
[And the necessity for both a judge as well as an advisor is understood, since]	
each one has what the other does not:	ויש בזה מה שאין בזה:
the advantage of the advisor is,	די מעלה פון א יועץ איז,
that it [the advice] is more accepted by	אז דאס דערנעמט מערער
the one hearing the advice,	דעם שומע העצה,
it penetrates him	דעס נעמט אים דורך
to the innermost of his being,	בפנימיות מציאותו,

[25] [The judge and advisor are the same person, only that at times he assumes the role of an advisor and at other times that of a judge.]

since he understands	וואס עס לייגט זיך ביי אים אפ
that it is good advice	אז דאס איז אַן עצה טובה
for him;	פאר אים;
the advantage of the judge is,	די מעלה אין א שופט איז,
– being that his instructions come	אז קומענדיק
as an order and command	אלס א הוראה וציווי
from the judge	פון א שופט
who is incomparably higher	וואס איז שלא בערך העכער
than then the one being judged,	פאר דעם נשפט,
this gives the judge	גיט עס דעם שופט,
– who has the power of the Torah	וואס האט דעם כח התורה
to decide laws	צו פסק'נען דינים,
– a great empowerment which is no comparison	שלא בערך א גרעסערען נתינת כח
(to [the advice of the] the advisor who is on his level[26]),	(לגבי א יועץ שבערכו),
in addition,	און אויך
it comes as a command	– אז דאס קומט
from above [a higher authority],	בדרך ציווי מלמעלה,
that forces the person	וואס איז מכריח דעם אדם
to fulfill the instruction	ער זאל מקיים זיין די הוראה
(which is not so regarding advice,	(משא"כ אַן עצה
regarding which he has the option	האט ער די ברירה
to fulfill it or not to [fulfill it]).	מקיים זיין אדער ניט).

In other words:	ובסגנון אחר:
regarding the judge the (main) emphasis	ביי א שופט איז בהדגשה (בעיקר)
is on the **judge**,	מציאות השופט,
and regarding the advisor the (main) emphasis	און ביי א יועץ איז בהדגשה (בעיקר)
is on the **one receiving the advice**.	די מציאות פון דעם מקבל העצה.

And [these two aspects of judge and advisor are] similar	וע"ד ווי די צוויי ענינים
to the two concepts which are necessary	וואס דארפן זיין
in the general G-dly Service of a person:	בכללות עבודת האדם[26]:
the Service	די עבודה
of a person with his own power	פון דעם אדם בכח עצמו
– an 'awakening from below,'	– אתערותא דלתתא,
and the help from Above	און דער סיוע מלמעלה
– an 'awakening from Above' [from G-d Almighty].	– אתערותא דלעילא.
And similarly, and more specifically,	ועד"ז בפרטיות יותר
there are these two aspects	זיינען דא ביידע ענינים
in the help from Above itself:	אין דעם סיוע מלמעלה עצמו[27]:

26) See at length the add. of Shaabbos Parshos R'ei this year ch. 2.
[26] [The one hearing the advice]

27) Note from what is explained (Likkutei Toirah Shir Hashirim 23d. et passim) regarding the difference between an awakening from Above

an assistance and empowerment [from Above]	א סיוע ונתינת כח
which is on a similar level	וואס איז בערך
to that of the person	צו דעם אדם
and is internalized by him;	ומתלבש בו באופן פנימי;
and an assistance and empowerment	און א סיוע ונתינת כח
which comes	וואס קומט
from a level which is immeasurably greater than him.	פון א דרגא שלא בערך אליו.
Likewise we may say,	ועד"ז י"ל
that there are these two concepts	זיינען דא ביידע ענינים
in the assistance for the Service	אין דעם סיוע לעבודה
which comes from the Jewish people themselves:	וואס קומט פון אידן עצמם:
"judges"	"שופטיך"
– whose concept is Torah	– וואס ענינם איז תורה
(the word of G-d) –	(דבר השם) -
give an assistance from Above[28]	גיבן א סיוע מלמעלה[28]
which is immeasurably greater than the person,	שלא בערך האדם,
and "advisors"	און "יועציך"
– help him	– זיינען אים מסייע
in an internalized manner,	באופן של התלבשות פנימית,
as such that he feels	באופן אז ער פילט
that it is for his good.	אז דאס איז זיינע א טובה.

סעיף ו'

With this	עפ"ז
we will understand	וועט מען פארשטיין
the [reason for the] variation,	דעם חילוק
why in reference to "judges"	וואס בא "שופטיך"
it says "as at first"	שטייט "כבראשונה"
and in reference to "advisors"	און בא "יועציך"
– "as in the beginning[29]" :	– כבתחלה"[29]:
The difference between	דער אונטערשייד צווישן
"first" and "beginning" is:	"ראשונה" און "תחלה" איז:
"Rishon (first) means beforehand[30]",	"ראשון דמעיקרא משמע"[30],
this means,	ד.ה.
that it is (or it can be)	אז דאס איז (אדער קען זיין)

[from G-d Almighty] that comes as a result of an awakening from below (which is from the level of the inner aspect of the Light [that vests itself in this world and the world internalizes it]), [in contrast] to the awakening from Above that comes on its own (which is drawn from a higher level, where an awakening from below cannot reach). However, there it is specifically referring to an awakening from above that comes through and after a person's Service in an 'awakening from below' approach [only that the latter one is a level which an awakening from below cannot reach (it is an awakening from Above as a present from Hashem for one's Service)].

28) See the end of s.v. Shoftim 5675 (Hemshech Te'erav vol. 2 pg. 1114).

29) Note from the comm. ad. loc. – of other ways [to explain this].

30) Pesachim 5a. and see also Rashi's Comm. on Boi 12, 15 (s.v. Ach).

before the beginning of the matter[30].	קודם התחלת הענין[31].
"Beginning" on the other hand	משא"כ "תחלה"
denotes	באווייזט אויף
the actual beginning of the matter.	התחלת הענין בפועל.
We may say	ויש לומר
that this is the difference	אז דאס איז דער חילוק
between	צווישן
"your judges as at first"	"שופטיך כבראשונה"
and "your advisors as in the beginning"	און "יועציך כבתחלה"
(that also as the judges and advisors	(אז אויך ווי די שופטים ויועצים
were long ago,	זיינען געווען אמאל[32],
there is	איז דא א
a key difference between them,	חילוק עיקרי ביניהם
which is emphasized	המודגש
in the variation of the expressions:	אין דעם שינוי הלשון
"as at first" and "as in the beginning"):	"כבראשונה" און "כבתחלה"):
since	ווייבאלד
regarding the accomplishment	אז אין דער פעולה
of the judge	פון א שופט
the (main) emphasis is	איז בהדגשה (בעיקר)
on the judge,	מציאות השופט,
and it comes	און דאס קומט
as a command from above,	בדרך ציווי מלמעלה,
without taking (so much) into consideration	ניט רעכענענדיק זיך (אזוי עיקר'דיג)
if the recipient is ready to accept it	מיט הכשרת כלי המקבל
– therefore	– דעריבער
there is an interruption	איז דא א הפסק
(in quality[32], and automatically also in time)	(באיכות, און במילא אויך בזמן)
between the [uttering of the] words of the judge	צווישן דברי השופט
and their actual fulfillment.	און קיומם ופעולתם בפועל,
This is due to the fact that	ווארום
after the judge gives the ruling	לאחרי פס"ד השופט
a new thing must **begin**	דארף זיך ערשט אנהויבן א דבר חדש
– the acceptance of the judgment and its fulfillment	– קבלת הדין וקיומו
through the litigant.	דורך דעם בעל דין.

31) And even according to the simple meaning of "Rishon (first)", that it is the first of what comes after (of the second) [and not before the first]; even so it is separate and exalted from them [what follows]. Whereas "Techila (beginning)" – the beginning of the matter – denotes closeness to what comes after. Similar to the explanation regarding the difference between "Rosh Hashana" and "Techilas Hashana" that Rosh [head] is above and exalted, and (therefore) includes all the limbs of the body, whereas Techila is only the beginning of the matter.

32) Yalkut Shimoini ad. loc. Yeshaya ibid. (Remez 391): 'and I will return your judges,' this is Moishe and Aharon, 'and your advisors,' this is David and Shlomo (and v. Biur Hagr"a ad. loc.)

[32] [The quality of the acceptance of his ruking is low.]

Therefore
regarding this, the expression
"your judges **as at first**" is used –
since the judges that
"I will return" are "as at first",
on the level of "first",
before the beginning of the matter.

און דערפאר
שטייט דערביי דער לשון
"שופטיך כבראשונה
– אז די שופטים וואס
"אשיבה" זיינען "כבראשונה",
בדרגת "ראשונה",
לפני התחלת הענין.

This is not so
regarding the accomplishment of the advisor,
in which the (main) emphasis is
on the recipient.
As a result the one hearing the advice
is a ready vessel for it
and the advice is said
with the intention
that it should be accepted
by the one hearing it.
In other words,
the essential idea
(of giving) advice
shows that there is already
the beginning of the matter [**the beginning** of the fulfillment of the advice],
since
the one listening is already ready for it.
The advice is only
to **reveal** this in him
and show him
how it is (advice for) **his good**.
And also regarding the time span
- immediately upon saying the advice
there is the beginning
of the fulfillment of the advice.
Therefore it says
"your advisors as in the beginning",
that the "advisors"
which will return
in the days of Moshiach
are "as in the beginning",
in a manner of "the beginning",
they are connected to the actual
beginning of the fulfillment of the advice.

משא"כ
אין דער פעולה פון א יועץ,
וואו ס'איז בהדגשה (בעיקר)
מציאות המקבל,
איז דער שומע העצה
דערצו א כלי מוכשר,
און די עצה וועט געזאגט
האבנדיק אין זינען
אז זי זאל נתקבל ווערן
באם שומע,
ד.ה.
אז דער עצם ענין
פון (געבן) אַן עצה
באווייזט אז ס'איז שוין דא
התחלת **הענין,**
וואָרום
דער שומע איז שוין דערצו מוכן,
די עצה איז נאר
אויף מגלה **זיין דאס אין אים**
און אים באווייזן
ווי דאס איז זיין (עצה) טובה,
און אויך אין זמן
- אז תיכף צו אמירת העצה
האט מען די התחלה
פון קיום העצה.
און דעריבער שטייט
"יועציך כבתחלה",
אז די "יועציך"
וואס וועלן אומגעקערט ווערן
בימות המשיח
זיינען "כבתחלה",
בדרגת "תחלה",
זיי זיינען פארבונדן
מיט תחלת קיום העצות בפועל.

עפ"ז	According to this
איז אויך מובן	we will also understand
דער לשון "יועציך"	the expression "your advisors"
לשון נוכח,	in **second person**,
דיינע יועצים -	your advisors
ווייל אין אַן עצה איז בהדגשה	– since regarding advice there is an emphasis
אז דאס איז דיינע א זאך;	that it is **your** thing;
און די כוונה בזה איז,	and the intention in this is,
אז דורך "יועציך"	that through "your advisors,"
זאלן אויך די "שופטים" ווערן	the "judges" will also become
- "שופטיך"	– "your judges"
לשון נוכח,	in second person.
אז די הוראות השופטים	This means that the instructions of the judges
(וועלכע זיינען מצ"ע	(which on their own,
שלא בערך פון דעם נשפט)	are immeasurably higher than the one being judged)
זאלן ביי אים נתקבל ווערן	will be accepted
באופן פנימי,	in an internal fashion,
אזוי ווי קבלת העצות.	just as accepting advice.

ויש לקשר זה	And we can connect this
דערמיט וואס עס שטייט בפרשתנו	also to the words in our Torah portion
- "שופטים וגו' תתן לך בכל שְׁעָרֶיךָ":	– "judges... you shall place for yourselves at all **your gates**":

א שער (העיר)	The gate (of the city)
איז א פתיחה והתחלה	is the opening and the entrance
צו אריינגיין אין דער שטאט.	to enter the city.
און די כוונה איז,	This means,
אז דער מינוי השופטים	that the appointing of the judges
(והשוטרים	(and officers
- אין דעם זמן	– in a time
(וען מ'דארף דערצו אנקומען	that they are needed)
זאל זיין אין אַן אופן פון	should be in a manner that
"תתן לך בכל שְׁעָרֶיךָ"	"you shall place **for yourselves** in all **your gates**"
לשון נוכח,	in **second person**.
אז די	Meaning that
(הוראות ופסקי דינים פון די	(the instructions and rulings of the)
שופטים	judges
- וואס זיינען מצ"ע	– which on their own
באופן של הבדלה[33]	are in a manner of 'separation' [from the one being judged],
און מ'נעמט זיי אָן	and are received

33) And therefore it says "Shoftim V'shotrim" ["judges and officers"] without a suffix.

בדרך ציווי	in a manner of commandment
וקבלת עול	and acceptance of the yoke
- זאלן בא אידן אנגענומען ווערן	– shall be received by the Jewish people
און אראפקומען	and descend
"לך	"to you
(ויתרה מזה)	(and furthermore)
בכל שעריך",	in all your gates",
אין א פנימיות,	internally,
אזוי אז דאס ווערט	as such that it becomes
א התחלה און "שער"	[in a manner of] a 'beginning' and "gateway"
- "שעריך".	– "your gates".

ויומתק	And this [explanation] receives greater appreciation
לויט דעם פירוש בזה[34]	according to the meaning of this[34]
אין עבודת ה',	in G-dly Service,
אז "שעריך" גייט (אויך)	[namely,] that "your gates" refers (also)
אויף די שערי (אברי) האדם	to the gates (limbs) of a person
(זיינע עינים, אזנים, אף ופה,	(his eyes, ears, nose and mouth,
כדלקמן סי"ב)	as we will explain later on, in ch. 12)
וואס זיינען א "שער"	– the "gateway"
ופתיחה צווישן אים	and opening between a person
מיט אלץ וואס ארום אים,	and all that surrounds him.
און "בכל שעריך"	And "in all your gates"
דארף זיין	there must be [the concept of]
"שופטים תתן לך"	"judges you shall place for yourself" –
- אז אלע זיינע אברים וכחות	that all of one's limbs and powers
זאלן אנגעפירט ווערן	should be conducted
דורך די "שופטים"	by the "judges"
אין זיין נפש,	of his Soul,
די מוחין פון זיין נפש האלקית	the intellect of his G-dly Soul
(שופטים)[35],	(judges)[35],
מיט וועלכע ער לערנט תורה.	with which he learns Torah.
ד.ה.	This means,
אז זיין לימוד התורה	that his Torah study
והוראות התורה	and the instructions of the Torah
(שופטים)	(judges)
זאלן אנפירן	should lead,
און אראפקומען	descend
און נתלבש ווערן	and vest
- ובאופן פון "תתן"	– and in a manner of "you shall give,"
ד"כל הנותן בעין יפה הוא נותן"[36] -	"whoever gives, gives with a good eye"[36]

34) Sha"ch on the Toirah on the beginning of our Parsha. And see at length Ohr Hatorah on our Parshah pg. 822. And more.

35) See at length Tanya ch. 13.

36) See Bava Basra 53a. 65a. at the end of 71a. Rambam laws of selling 25:4. Laws of attaining

"in all your gates," –	"בכל שעריך",
[throughout] all his limbs	אין אלע זיינע איברים
and inner powers,	און כחות פנימיים,
in a manner that	באופן אז דאס
they penetrate him completely –	נעמט אים אינגאנצן דורך
"your gates",	- "שעריך",
his gateway and 'beginning.'	זיין שער והתחלה.
This is achieved	וואס דאס ווערט אויפגעטאן
through "your **advisors**",	דורך "יועציך",
who are "as in the beginning[37]",	וואס זיינען "כבתחלה"[37],
as mentioned above.	כנ"ל.

סעיף ז'

Based on this we will understand	עפ"ז וועט מען פארשטיין
the reason for the fact that	דעם טעם פארוואס
after the coming of Moshiach	לאחרי ביאת המשיח
"officers" will not be needed,	וועט מען ניט דארפן אנקומען צו "שוטרים",
since then	דערפאר וואס דעמולט
there will be	וועלן זיין
[the phenomenon of] "judges"	"שופטיך"
and "advisors" in its completeness	און "יועציך" בשלימות
– [namely] both the laws and instructions of the Torah	- סיי די משפטים און הוראות התורה
which come from the "judges,"	וואס קומען דורך "שופטיך"
together with	צוזאמען מיט
the great empowerment that this has,	דער נתינת כח נעלה שבזה,
as well as the good advice	און סיי די עצות טובות
which comes through "your advisors",	וואס קומען דורך "יועציך",
which assist the person to internalize them.	וואס ברענגען דאס אריין אין א פנימיות אין דעם מענטשן,
Specifically through these two matters,	וואס דוקא דורך ביידע ענינים
a Jew becomes	ווערט א איד
completely permeated	אינגאנצן דורכגענומען
with Torah,	מיט תורה
Commandments a	ומצוות
nd G-dliness,	און ג-טלעכקייט[38]

and presents 11:22.

37) And the reason why it does not say "your advisors," in our Parshah – since in the phrasing of the Toirah, everything is said in general terms, and in general the Commandment is "judges... you shall place for yourself at all your gates" (and this alludes also to the aspect of "advisors", that the Service must be in an internal fashion) and since it is an instruction for all generations, it therefore includes all situations, also when there is a need for officers (as supra ch. 3); whereas in the prophecy of the Redemption the main innovation of "I will return your judges..." is accomplished through "your judges" and "your advisors" as infra in the address.

38) Similar to what is known (see Tanya ch. 36 – 46a) that in the Redemption the purpose [of creation] to have "a dwelling place for Him

אזוי	so that
אז ער דארף מער ניט אנקומען	he no longer needs
צו שוטרים	officers
(כפי' והכרח)	(compulsion and force)
צו מקיים זיין דבר ה':	in order to fulfill the word of Hashem:
דורך "שופטיך" אליין,	Through "judges" alone,
די הוראות התורה	the instructions of the Torah
וואס א איד נעמט אָן	that a Jewish person receives
בקבלת עול	by way of 'kabolas ol' [accepting the yoke]
בדרך ציווי וגזירה	and in a manner of command and decree
- פעלט די עבודה פנימית,	– are missing the internal Service,
וואס נעמט דורך	that penetrates
זיין פארשטאנד און זיינע געפילן,	his understanding and feelings,
וואס נעמט דורך "יועציך".	brought about through "advisors".
ובמילא	Automatically
בלייבט נאך א נתינת מקום	there still remains room
ואפשריות	and the possibility
(בכחות הפנימיים שלו)	(in his inner powers)
אויף אַן ענין הפכי;	for an opposite thing [conduct].
דורך "יועציך" אליין,	[On the other hand,] through "your advisors" alone,
וואס איז אַן עצה טובה	which is good advice
צו דעם שומע ומקבל,	for the one listening and accepting it,
פעלט דער כח התורה	it is lacking the power of the Torah
וסיוע שלא בערך	and the immeasurably high assistance
וואס קומט דורך פס"ד השופט	which comes through the ruling of the judge
(כנ"ל),	(as explained earlier),
ד.ה.	in other words,
אין דעם גילוי אלקות שבזה.	[it is lacking] the revelation of G-dliness which is in it.
דוקא דורך ביידע ענינים	Specifically through the two concepts
- "שופטיך" און "יועציך"	– "judges" and "advisors"
- ווערט אויפגעטאן	– this [great phenomenon] is achieved,
אז דער אדם עצמו	[namely,] that the person himself
(באופן של	(in a manner of
התלבשות בפנימיות מציאותו	internalization in the innermost of his existence
שנתקבל אצלו ע"י "יועציך")	– accepted by him, through "your advisors")
פירט זיך	conducts himself
לויט די הוראות התורה	according to the instructions of the Torah

below" will be fulfilled in its completeness (See Tanchuma Naso 16. Ibid, Bechukosai 3. Bamidbar Rabbah 13:6) – which is comprised of two aspects: the completeness of the revelation of G-dliness, "a dwelling place for Him, Blessed Be He", "for Him" for His Essence (Hemshech 5666, end pg. 3. et passim – cited in Sefer Hama'amorim Melukat vol. 2 pg. 241, note 32); and also, that the dwelling place for Him, Blessed Be He, will be "below", in the confines of the lowest realms.

(ע"י "שופטיך"), (through "your judges").
וואס דעמולט As a result
איז מער ניטא קיין מקום ואפשריות there is no more room or possibility
אז דער אדם זאל דארפן אנקומען for a person to need
צו כפי' to be forced
(ע"י שוטרים) (by officers)
אויף מקיים זיין די הוראות to fulfill the instructions of
השופטים. the judges.

סעיף ח'

מהאי טעמא גופא וואס עס דארף Just as it is necessary to have
זיין
"יועציך כבתחלה" "your advisors as in the beginning,"
בכדי אריינצוברענגען in order to bring
בא דעם שומע העצה by the one listening to the advice
א פנימיות'דיקן פארשטאנד an inner understanding
און געפיל and feeling
אין תומ"צ for Torah, Mitzvos
און אידישקייט, and Judaism,
באופן אז דאס ווערט זיין in a way that it becomes one's
"תחלה" און "שער" "beginning" and "gateway"
(און ניט עס בלייבט (and not that it remains
ווי א דבר חדש like something new to him,
וואס איז שלא בערכו) above him)
- איז מובן, – it is understood
אז דאס דארף קומען דורך that this must come through
דער עבודה פון א אידן the Service of a Jew
נאך פאר דער גאולה, even before the Redemption,
אַן עבודה לפי ערכו, a Service according to his level,
צעד אחר צעד step after step
ודרגא אחר דרגא, and level after level,
בכדי אים צוגרייטן in order to prepare him
און אים מאכן and make him
פאר א כלי מוכשר a ready vessel
אויף צו מקבל זיין to receive
די גילויים פון ימות המשיח, the revelations of the days of Moshiach,
כולל - including
"ואשיבה שופטיך כבראשונה – "and I will return your judges as at first
ויועציך כבתחלה".. and your advisors as in the beginning".

ונוסף לזה: In addition to this:
ע"פ הידוע according to what is known
אז די תכלית השלימות that the height of completeness
פון ימות המשיח of the days of Moshiach

איז "תלוי במעשינו ועבודתינו	"depends on our deeds and Service
כל זמן משך הגלות,	throughout the time of the exile,
כי הגורם שכר המצוה	since the cause of the reward of the Mitzvah
היא המצוה בעצמה כו'"[39].	is the Mitzvah itself...[39]"
און אלע המשכות מלמעלה	In addition, all the Revelations from above
קומען אין אַן אופן	come in a manner
פון מדה כנגד מדה[40],	of 'measure for measure[40],'
אז די עבודה פון א אידן	[namely,] that the Service of a Jew
דארף זיין מעין	needs to be similar to
די המשכה	the Revelation
וואס ער איז ממשיך	that he draws down
דורך דער עבודה'[41]	through his Service[41]
(וואס דורך דעם	(and through this
ווערט ער א כלי פנימי	he becomes an internal vessel
צו דער המשכה)	for the Revelation)
- איז פארשטאנדיק בנדו"ד,	– It is understood in our case,
אז בכדי צוקומען	that in order to reach
און מקבל זיין	and receive
דעם מצב פון	the state of
"ואשיבה שופטיך כבראשונה	"and I will return your judges as at first
ויועציך כבתחלה"	and your advisors as in the beginning"
בימות המשיח,	in the days of Moshiach,
דארף ביי א אידן זיין	a Jew has to have
מעין זה	something similiar
אין זיין עבודה אי'צטער	in his **current** service (of Hashem)
- אז אידישקייט און תומ"צ	namely, that his Judaism, Torah and Mitzvahs
זאל ביי אים זיין	should be
אין ביידע אופנים:	in two manners:
בדרך "שופטיך"	in the manner of "your judges"
- קבלת עול	– Kabolas Ol - [receiving of the yoke']
בקיום הוראות התורה, און בדרך	in fulfilling the instructions of the Torah,
"יועציך"	and in the manner of "your advisors"
- אז די הוראות התורה	– that the instructions of the Torah
זאלן ביי אים נתקבל ווערן בפנימיות	are internally accepted by him
אזוי ווי אַן עצה טובה.	as good advice.
וואס דאס ווערט אויפגעטאן	This matter is achieved
דורך דעם	through

39) Tanya beg. ch. 37.

[This means that the reward of the Mitzvah is the pleasure the person gets from the G-dly Light shining from the Mitzvah he accomplished etc. - i.e. the reward comes forth from the Mitzvah itself, whereas in general the worker doesn't mold the money that he receives from his employer (see Likkutei Biurim B'sefer HaTanya vol. 1 pg. 222).]

40) See Sota 8b. 9b. ref. ad. loc. Tosefta Sota beg. ch. 4. Midrash Lekach Tov Shemos 3, 6. And more.

41) See at length Sefer Hama'amorim M'lukat

the Jewish people	וואס אידן
– in each and every generation	בכל דור ודור
– obeying the "judges" and "advisors"	פאלגן די "שופטים" און "יועצים"
of their generation.	פון זייער דור
As the Authorities of Jewish Law explain[42],	- כמבואר בפוסקים[42],
that "judges and officers	אז "שופטים ושוטרים
you shall place for yourself in all your gates"	תתן לך בכל שעריך"
is an essential and fundamental Commandment[43]	איז א ציווי עיקרי ויסודי[43]
in all places,	בכל המקומות,
also outside of The [Holy] Land,	אויך בחוץ לארץ,
and in all times,	און בכל הזמנים,
also in the present time	אויך בזמן הזה
(as emissaries	(בתור שליחותם
of the first Courts)[44].	של ב"ד הראשונים)[44],
As it says in our Parshah[45]	און ווי עס שטייט בפרשתנו[45]
- "and you shall come... to the judge	- "ובאת גו' אל השופט
who shall be in those days[46]	אשר יהי' בימים ההם[46]
and you shall inquire and they shall tell you	ודרשת והגידו לך
the word of the law,	את דבר המשפט,
and you shall do	ועשית
according to what they will tell you,"	על פי הדבר אשר יגידו לך",
to the extent that the	ביז אז דער
"judge that shall be in those days"	"שופט אשר יהי' בימים ההם"
in each generation is	בכל דור איז
"like Shmuel in his generation...	"כשמואל בדורו כו'
(including) like Moshe in his generation"[47].	(ביז) כמשה בדורו"[47].

And the complete concept	ושלימות ענין
of the judge and sage	השופט והחכם
is when in addition [to dictating laws,]	איז ווען דערצו איז
"people derive from him the benefit of	"נהנין ממנו

vol. 3 pg. 47-48 ref. ad. loc.

42) Rambam Hilchos Sanhedrin ch. 1:1-2, based on Sanhedren 56b, Makos 7a. And see encyclopedia Talmudis s.v. Bais Din at beg. (page 150). Ref. a.l.

43) See Chinuch Mitzvah 491: this Mitzvah is a strong pillar in the existence of the religion.

44) Gitin 88b and Tos. s.v. Bemilsah. Bava Kama 84b. Tur Choshen Mishpat ch. 1 and see Rambam Hilchos Sanhedrin 5: 8 (concerning outside The Land). And see encyclopedia Talmudis ibid. page 151. page 161. ff. ref. ad. loc.

45) 17, 9-10.

46) "You have nothing other than the judge in your times" – Rashi ad. loc. from Rosh Hashanah beg. 25b and see also Sifrei ad. loc.

47) Rosh Hashnah, ibid. Rashi's comm. on our Parsha 19,17 (s.v. Asher); Tur Choshen Mishpat ch. 25 (and there it is only brought, that Yiftach in his generation is like Shmuel in his generation) and see Shalah on our Parshah 377a-b.

And it says in the Reshoinim (Rosh, Sanhedrin end ch. 3. Bava Kama 112b. Mordechei on Sanhedrin ibid, ch. 709. And more. And see encyclopedia Talmudis s.v. Supreme Court, page 180, ref. ad. loc.) –Presently when we don't have the Supreme Court, every important court in the generation is called the Supreme Court. And the Rambam in the beg. Hilchos Mamrim (regarding the Supreme Court): whoever believes in Moshe Rabbeinu and his Torah, is obligated to rely and depend on them, in matters of religion.

עצה ותושי'"[48], counsel and wisdom"[48].
אדער Or
אז נוסף צו דעם שופט that in addition to the judge
ורב מורה הוראה בדורו and Halachic Rabbi in his generation
האט ער אויך he also has
(באזונדערע) (separately)
"יועציך" "advisors"
("עשה לך רב"[49] וכיו"ב), ("make yourself a teacher"[49] and the like),
וועלכע גיבן אים עצות who give him advice
אין יראת שמים in matters of fear of Heaven
ועבודת ה'. and G-dly Service.

און דורך אויספאלגן And through heeding
"שופטיך" "your judges"
- זיין רב מורה הוראה, – his Halachic Rabbi,
וואס גיבן who gives
די פסקי דינים והוראות התורה, the rulings and instructions of the Torah,
און "יועציך" and "your advisors"
- טוט מען אויף – one accomplishes
און מ'ווערט א כלי פנימי and becomes an inner vessel
(דורך יועציך) (via "your advisors")
אויף אויפצונעמען דעם to receive the era when
"ואשיבה שופטיך כבראשונה "I will return your judges as at first
ויועציך and your advisors
(לשון נוכח - יועץ שלך) (in second person – **your** advisors)
כבתחלה", as in the beginning",
אויך די ענינים שלא בערך also the matters that are immeasurably higher
(שופט), ('judge'),
כנ"ל. as mentioned above.

סעיף ט'

א דוגמא להנ"ל Analogous to the above explained
האט מען פון דעם חילוק is the difference
צווישן דברי תורה between words of Torah
און דברי נבואה[50] and words of prophecy[50]
(וואס וועגן ביידע (which are both
רעדט זיך אין פ' שופטים[51]): discussed in Parshas Shoftim[51]):

תורה איז למעלה מעולם **Torah** is above the world

48) Avos 6:1 (the Ch. of this Shabbos).
49)Ibid. 1:6. Ibid, Mishnah 16.
50) With reference to the following, see Likkutei Sichos vol. 19 page 142 ff. at length. Sefer Hasichos 5748 vol. 1 page 211 ff.

[It seems that this is a typing eror and it should say instead: "...vol. 19 pg. 182 ff..." (See "Royal Words" – B'inyan Halochos Shel Toirah... note 33 & 8.) - The translator.]
51) 17, 8 ff. 18, 14 ff .

(קדמה לעולם[52]). (it preceded the world[52]).
תורה איז Torah is
חכמתו ורצונו של הקב"ה[53], the wisdom and will of Hashem[53]
וואס איז העכער that trancsends
פון א שייכות צו גדרי העולם, [even a mere] association with the confines of the world,
כשם ווי just as
לית מחשבה תפיסא בי' כלל[54] no thought can grasp Him at all[54]
[און הגם אז תורה [and although the Torah
"ירדה ונסעה כו'"[53] "descended and traveled..."[53]
און קומט אראפ בהתלבשות and comes below vested
בהבנה והשגה למטה, in understanding and comprehension,
ביז אז to the extent that
נקראת "it [Torah] is called
על שמו"[55], by his [the one that learns its] name"[55],
בלייבט זי אבער בעצם מהותה nevertheless it remains in its true essence
- עצם התורה – the essence of the Torah
- למעלה מהבנה והשגה]. – above understanding and comprehension].
און דערפאר Therefore
איז אויך דער אופן also the way
פון פעולת התורה בעולם the Torah affects the world
- בעיקר בדרך ציווי is mainly in a manner of command
ופס"ד מלמעלה. and ruling from above.

משא"כ נבואה This is not so regarding **prophecy**
- כאטש זי איז דבר הוי', – although it is the word of Hashem,
איז זי א התגלות אלקות however it is a revelation of G-dliness
צו נבראים, to His creations,
"גילה סודו [as it says] "He revealed His secret
אל עבדיו הנביאים"[56], to His servants the prophets,[56]"
אין זייער גדר[57] [revealed] in their confines[57]
(אויב עס זיינען פאראן ([only] if they have
די תנאים פון חכם גבור כו'[58]), the qualities of being 'wise and mighty' etc.[58]),
אז דאס ווערט אויפגענומען [as such] that is received
בדעתו ושכלו של הנביא, i**n the knowledge and mind** of the prophet,
אזוי in a manner
אז ער ווערט דערמיט נתאחד[59] that he is unified with it[59],
- "מתלבשת בשכלם "[The revelation] vests in their intellect

52) See Shabbos 88b. Pesochim 54a (ref. ad. loc.) Midrash Tehilim 90, 4. Bereishis Raba 10: 2. Tanchumah Vayeshev 4 ref. ad. loc. Zohar vol. 2 49a and see Sefer Hama'amorim 5708 end of page 272.

53) Tanya ch. 4.

54) Tikunei Zohar in the intro. (17a).

55) See Kedushin beg. 32b (and in Rashi's com.) Avodah Zara 19a.

56) Amos 3, 7

57) See Sha'ar Ruach Hakodesh and Sha'ar Hayichudim (by the Ari Zal) at their beg.

58) Ramba"m Hilchos Yesodei Hatorah beg. Ch. 7.

59) See at length Likkutei Sichos vol. 23 pg. 86 ff.

and comprehension	והשגתם
in the prophetic vision	במראה הנבואה
and also in their thought and speech	וגם במחשבתם ודיבורם
as is written[60]	כמ"ש[60]
'the spirit of Hashem spoke in me	"רוח ה' דיבר בי
and His word is on my tongue[61]",	ומלתו על לשוני"[61],
and the matter of the prophecy	וענין הנבואה
must be revealed	דארף ארויסקומען בגלוי
specifically through speech,	דוקא בדיבור,
"The term Nevuah [prophecy]	"כל לשון נבואה
means a person who proclaims	אדם המכריז
and announces to the people...	ומשמיע לעם כו'
and it is from the term	והוא מגזירת
'Niv S'fosayim[62]' ('movement of lips') ...[63]",	ניב שפתיים[62] כו'"[63],
unlike Torah which can	ניט ווי תורה וואס קען
(from the perspective of its concept [knowledge])	(מצד ענינה)
remain in thought;	בלייבן במחשבה;
also the content of the prophecy	און אויך דער תוכן פון נבואה
is related to the world:	האט א שייכות צו עולם,
"the[64] sole purpose of the prophet is	"אין[64] הנביא עומד
in order to inform us	אלא להודיענו
about things which are destined to be in the world...[65]"	דברים העתידים להיות בעולם כו'"[65].

Now apparently we may say,	ויש לומר לכאורה,
that Torah and prophecy	אז תורה און נבואה
are **generally similar**	איז בכללות ע"ד
to the difference between	דער חילוק צווישן
"judges" and "advisors":	"שופטיך" און "יועציך":
The concept of a judge	א שופט איז ענינו
– is to make decisions in laws of the Torah,	- לפסוק דיני התורה,
which comes	וואס דאס קומט
as a command and decree,	בדרך ציווי וגזירה.
[whereas] an advisor gives advice	א יועץ גיט אַן עצה
which is "enclothed"	וואס איז "אנגעטאן"
in the [intellectual] garments	אין די לבושים
of the one listening to the advice	פון דעם שומע העצה,
– in his understanding and comprehension.	אין זיין הבנה והשגה
[Advice is therefore] similar	- ע"ד

60) Shmuel II 23, 2.

61) Sha'ar Hayichud V'haemunah end ch. 2. Also note Toras Chaim Boi 140b ff.

62) Yeshayah 57,19.

63) Rashi's com. to Va'eira 7, 1.

64) Ramba"m ibid. 10:3.

65) Also including, "to command them regarding the words of the Torah and warn them not to transgress them," (ibid..9:2). And even for the Navi [prophet] himself, "to broaden his knowledge etc." (ibid. end ch. 7) – a purpose and objective associated with the world and the person etc.

to the concept of prophecy[66] | ווי ענין הנבואה[66]
(which is related[67] | (וואס איז פארבונדן[67]
to 'the kidneys that advise'[68], | מיט כליות יועצות'[68],
the attributes of Netzach | בחי' נצח
and Hod (victory and acknowledgement)[69]), | והוד[69]),
indeed, the prophet | וואס דער נביא
(who is not a judge[70]) | (וועלכער איז ניט קיין שופט[70])
gives advice | גיט אַן עצה
concerning conduct in matters of the world | בנוגע צו הנהגה בעניני העולם
("things which are destined to be in the world"), | ("דברים העתידים להיות בעולם"),
"such as, | "כגון,
'go to this-and-this place' | לכו למקום פלוני
or 'do not go', | או אל תלכו
'make a war today' | עשו מלחמה היום
or 'do not make' etc."[71]. | או אל תעשו כו'"[71].

Now, just as there is | וכשם ווי ס'איז דא
the command to obey | דער ציווי צו פאלגן
the "judges" in all times, | די "שופטים" בכל הזמנים,
as it is written in our Parshah: | ווי עס שטייט אין פרשתנו:
"and you shall come... to the judge | "ובאת גו' אל השופט
who shall be in those days" | אשר יהי' ימים ההם"
(as mentioned above in ch. 6), | (כנ"ל ס"ו),
so too [this is so] regarding prophets | אזוי איז אויך בנוגע צו נביאים
– as it is written | - ווי עס שטייט
afterwards in the continuation of the Parshah[72]: | שפעטער אין דער פרשה[72]:
"a prophet from among you, from your brothers, like me, | "נביא מקרבך מאחיך כמוני
Hashem your G-d will appoint for you | יקים לך ה' אלקיך
– you shall listen to him," | אליו תשמעון",
as the Rambam elaborates | און ווי דער רמב"ם איז מאריך
in the book of Mada,[58] | אין ספר המדע[58],
that "among the foundations of the religion | אז "מיסודי הדת
[is the obligation] to know | לידע
that Hashem expresses prophecy through people", | שהא-ל מנבא את בני האדם",
[and writes] regarding | און וועגן

66) See Ohr Hatorah Na"ch pg. 368, from Zohar vol. 3 193b.

67) Sha'ar Hanevuah by the Ari Zal, brought in Sha'ar Hayichud V'haemunah ch. 5 (80a).

68) Berachos end 61a. ref. ad. loc.

69) See Sefer Halikutim Da"ch - Tzemach Tzedek s.v. Eitzah pg. 355. ref. a.l.

[These two attributes of G-d Al-mighty, are the ones that have to do with the actual transmitting of His revelations to the world; 'victory' means to prevail against anything that withholds the giving forth of revelations to the world, while 'consent' refers to giving the world revelations even if they are not deserving of it.]

70) See intro. of the Ramba"m to his Perush Hamishnayos end of s.v. V'hachelek Hasheni.

[I.e. he does not judge based on prophecy (when he plays the role of a prophet he is not a judge), as explained in the Ramba"m that the Rebbe Shlita refers us to, in the footnote. See also Likkutei Sichois vol. 4 pg. 1176.]

71) Ramba"m ibid. 9:2.

72) 18, 15.

the Mitzvah to obey to the prophet, דער מצוה צו פאלגן דעם נביא,
and he explains there [73] כמבואר שם[73]
the details of these laws. די פרטי הדינים בזה.

Since וויבאלד
the Rambam includes this אז דער רמב"ם ברענגט דאס
in his book "solely of laws"[74] אין ספר "הלכות הלכות"[74]
(and at great length), (און מיט אַן אריכות גדולה),
and with the preface און מיט דער הקדמה
that this is "among the foundations of the religion" – it אז דאס איז "מיסודי הדת"
is understood, - איז פארשטאנדיק,
that this is a law אז דאס איז א הלכה
which applies to the Jewish people וואס איז נוגע צו אידן
throughout the generations. בכל הדורות.
And although the Sages said[75] והגם אז אמרו חז"ל[75]
"when the last prophets: "משמתו נביאים האחרונים
Chagai Zecharyah and Malachi passed away, חגי וזכרי' ומלאכי
Ruach Hakodesh (the Holy Spirit) left Yisroel" נסתלקה רוח הקודש מישראל"
– on a different occasion it was said[76] - האט מען אמאל געזעדט[76]
the explanation of this, דעם פשט אין דעם
that it has not been completely nullified אז דאס איז ניט בטל געווען לגמרי
(it only "left", (נאר "נסתלקה",
however [it was] not "nullified" אבער ניט "בטלה"
or "stopped"[77]). אדער "פסקה"[77]),
As undertood וכדמוכח
from the fact, that even after [those prophets] דערפון וואס אויך דערנאך
we find געפינט מען
Ruach Hakodesh השראת רוח הקודש
by several[78] [righteous people[78]]. בא כמה וכמה[78]
(This is also understood from the fact, (וכמובן אויך דערפון
that in his book of laws וואס בספרו הלכות
– among all the conditions - צווישן די אלע תנאים
for prophecy בנוגע לנבואה
– the Rambam does not mention - ברענגט ניט דער רמב"ם
any conditions קיינע תנאים
regarding the era for prophecy, בנוגע צו זמן הנבואה,
[namely, he does not write] 'once the last prophets משמתו נביאים האחרונים[79]).
passed away [prophecy has ceased]'[79]).

73) Ch. 7-10.
74) Intro. Of the Rambaʼm to Sefer Hayad.
75) Yoma 9b. Sotah 48b. Tosefta a.l. 13:4. Sanhedrin 11a.
76) Likkutei Sichos vol. 14 pg. 72ff.
77) Like the wording in Gemarah Sotah ibid. regarding a few things that ceased to exist.
78) See Shaʼarei Kedushah (of the Rachaʼv) Shaʼar 3 ch. 7. Pirkei Giluyim by R. R. Margolis in his intro. to 'Responsa from heaven'. The ref. are cited there. See also Likkutei Sichos ibid. pg. 73.
79) See Likkutei Sichos ibid. and note 25.

Furthermore:	און נאכמער:
the Rambam writes	דער רמב"ם שרייבט
in the 'letter to Yemen[80'],	אין אגרת תימן[80],
that in a certain year	אז בשנה מסויימת
(as he calculates there)	(ווי ער רעכנט דארט אויס)
"prophecy will return to the Jewish people",	"תחזור הנבואה לשראל",
"and there is no doubt	"ואין ספק
that the return of prophecy	שחזרת הנבואה
is the introduction of Moshiach	היא הקדמת משיח
(as it says[81]	(שנאמר[81]
'your sons and daughters will prophesy...')".	."ונבאו בניכם ובנותיכם וגו')".
And, we may say that the	ויש לומר
explanation of this [81]	אז דער ביאור בזה
can be understood	איז מובן
according to what was spoken above	ע"פ המדובר לעיל
concerning the concept of	בענין
"your advisors as in the beginning"	"ויועציך כבתחלה",
– that in order to make it possible to receive	אז בכדי מ'זאל קענען
the revelations	אויפנעמען די גילויים
of the days of Moshiach,	פון ימות המשיח,
there must be the **beginning**	דארף זיין א התחלה בזה
of this in the Service now	אין דער עבודה איצטער
– in the present time	- בזמן הזה
– in a manner of "advisors"	- בבחי' "יועציך"
([which is] similar to prophecy),	(ע"ד הנבואה),
[namely] a revelation (insight)	א המשכה (עצה)
which is accepted	וואס ווערט נתקבל
by the person	בא דעם אדם
(in a manner that he has	(אזוי אז ער האט
relevance to it	דערצו א שייכות
already "in the beginning").	שוין "בתחלה"),
This enables one[81*]	וואס דאס ערמעגלעכט אים
to accept in an internal manner	צו אויפנעמען באופן פנימי
the revelation of G-dliness	דעם גילוי אלקות
in the days of Moshiach,	בימות המשיח,
both [the revelation of G-dliness] of "judges"	סיי פון "שופטיך"
and of "advisors",	און סיי פון "יועציך",
as mentioned above.	כנ"ל.
And therefore	און דעריבער

80) Ch. 3.
81) Yoel 3, 1.

[81] [Why prophecy begins even before the Redemption.]
[81] [See infra ch. 8]*

it is a law for all generations	איז א הלכה לדורות
– also in the time of exile	- אויך בזמן הגלות
– that "it is **among the foundations** of the religion	- אז "מ'יסודי הדת
to know	לידע
that Hashem expresses prophecy through people"	שהא-ל מנבא את בני האדם",
that always	אז ס'איז אלעמאל
(in all the generations)	(בכל הדורות)
it is possible to have the phenomenon	שייך דער ענין
of revelation of prophecy below [in this world],	פון גילוי הנבואה למטה,
up to the level of prophecy	ביז א דרגא פון נבואה
which is similar	וואס איז מעין
to the prophecy of Moshe,	פון נבואת משה,
[of whom it is written] "a prophet[82]	"נביא"[82]
I will appoint for them	אקים להם
from among their brothers **like you**"[83]	מקרב אחיהם כמוך"[83]
– the completeness of the concept of prophecy,	- שלימות ענין הנבואה,
as explained in the Rambam	ווי דער רמב"ם איז מבאר
at length[84].	בארוכה"[84].

According to this we may say	ועפ"ז יש לומר
the reason	דעם טעם
why	פארוואס
the Rambam writes at length[84]	דער רמב"ם איז מאריך[84]
regarding the manner of Moshe's prophecy.	בנוגע צו אופן נבואת משה,
Seemingly:	דלכאורה:
what happened, happened[85]	מאי דהוה הוה[85]
– what relevance does it have	- למאי נפק"מ בזה
in a book 'solely of laws'	אין א ספר הלכות הלכות
for the Jewish people in all the generations?	פאר אידן בכל הדורות?
And if this is pertinent	און אויב דאס איז נוגע
[only] to the time	צו דעם זמן
after the coming of Moshiach	לאחרי ביאת המשיח
when "Moshe is with them"[86],	וועו "משה עמהם"[86],
indeed we will see it for ourselves	וועט מען דאס אליין זען,
and there is no necessity to say	און מ'דארף אויף דעם ניט זאגן
a law about this **now**?!	א הלכה אי'צטער?

82) Our Parsha 18, 18.

83) Even though it says "and no other prophet has arisen amongst Yisroel, like Moshe" (B'racha 34, 10. and see Ramba"m ibid. 7:6) however immediately [there after] it is explained that this is in regard to the fact "that G-d was known to him, face to face". And as understood from the promise in our Parsha that "a prophet like me, from amongst you, from your brothers etc." "A prophet I will appoint for them, from amongst their brothers, like you". (As mentioned in the add.), see also Likkutei Sichos vol. 11 pg. 59.

84) Ibid.

85) Cf. Yoma 5b. And more.

86) Yoma ibid. and see Tos. s.v. Echad - Pesachim 114b.

The explanation of this is:	איז דער ביאור אין דעם:
in all the generations	בכל הדורות
– also before Moshe's resurrection –	- אויך לפני תחה"מ של משה -
it is pertinent to know the law,	איז נוגע די הלכה צו וויסן
that	אז
"Hashem expresses prophecy through people"	"הא-ל מנבא את בני האדם"
(revelation of G-dliness on the level of the creations),	(גילוי אלקות בגדרי הנבראים),
including the completeness of this	ביז די שלימות בזה
as it was by Moshe[87].	ווי ס'איז געווען בא משה[87].
Furthermore:	און נאכמער
in every generation it is possible	- בכל דור איז שייך
that "a prophet I will appoint for them... **like you**,"	אז "נביא אקים להם גו' כמוך",
as the Rambam explains[88]	ווי דער רמב"ם איז מבאר[88]
that "every prophet that arises	אז "כל נביא שיעמד
after Moshe Rabbeinu (our teacher),	אחר משה רבינו
we do not believe him	אין אנו מאמינים בו
only because of the wonder [he shows us]...	מפני האות לבדו כו'
rather because of the Mitzvah	אלא מפני המצוה
that **Moshe** commanded **in the Torah**..."	שצוה משה בתורה כו'",
Meaning to say, that every prophet	ד.ה. אז יעדער נביא
is the continuation of	איז א המשך פון
Moshe's prophecy and his Torah[89]	נבואת משה ותורתו[89]
(only that in the **revelation** of prophecy	(נאר אין דעם גילוי הנבואה
there are different levels,	זיינען פאראן חילוקי דרגות,
as explained in the Rambam[84]).	ווי דער רמב"ם איז מבאר[84]).
In our generation	ובדורנו
[this prophet is] the leader of our generation	נשיא דורנו
my father-in-law the Rebbe.	כ"ק מו"ח אדמו"ר.
And especially after	ובפרט לאחרי
"prophecy shall return to the Jewish people",	וואס "תחזור הנבואה לישראל", וואס
which is	איז
the "introduction of Moshiach"	"הקדמת משיח"
(as mentioned above)	(כנ"ל)
– the prophecy	- די נבואה
that our Rightous Moshiach will have	וואס וועט זיין בא משיח צדקנו
(who	(וואס
"is[90] a great prophet	"נביא[90] גדול הוא

87) Cf. Likkutei Sichos vol. 23 pg. 91.

[The Rebbe Melech Hamoshiach Shlita explains there, that it is an obligation to know the fact that "the Hashem expresses prophecy through people" (emphasizing the obligation to know this fact, not the fulfillment of the Mitzvah "you shall listen to him"). The Rebbe Melech Hamoshiach Shlita will now add that in every generation there can actually be prophecy.]

88) Ibid. 8:2.

89) Since the prophecy of Moshe (the completeness of prophecy) proves that the Torah is true (Likkutei Sichos vol. 19 pg. 185).

90) Rambam Hilchos Teshuvah 9:2.

קרוב למשה רבינו"[91]), close to Moshe Rabbeinu"[91]),
ואמרו חז"ל[92] and [about whom] our Sages have said[92]
אז "גואל ראשון that "the first redeemer
(משה (Moshe)
הוא גואל אחרון", is [similar to] the last redeemer",
און בכל דור ודור and in each and every generation
איז דא איינער there is one person
וואס איז ראוי לזה befitting this position
- דעריבער דארף מען וויסן – therefore we need to know
אלס א הלכה the law
אויך בזמן הזה also in this time
(נאך פאר דער גאולה), (even before the Redemption),
אז ס'איז דא די מציאות that there is the phenomenon
פון גילוי הנבואה of the revelation of prophecy
(בא משיח עוד לפני הגאולה). ([which] Moshiach [has] even before the Redemption).
אלס א מעין והתחלה This is a taste and the beginning
("יועציך כבתחלה") ("your advisors **as in the beginning**")
צו שלימות גילוי הנבואה of the completeness of the revelation of prophecy
לאחרי הגאולה. [as it will be] after the Redemption.
דאס הייסט, In other words
אז דאס איז ניט קיין חידוש this is not an innovation
וואס וועט זיך אויפטאן which will be innovated
ערשט נאך דער גאולה, only after the Redemption,
נאר די התחלה בזה rather that its beginning
ווערט שוין אויפגעטאן פריער is achieved even before [the Redemption],
בבחי' in a manner of
"יועציך כבתחלה". "your advisors as in the beginning".
דעריבער Therefore
שרייבט עס דער רמב"ם the Rambam writes this
אין זיין ספר הלכות in his book of laws
(ובפרט (and especially
אז דער רמב"ם שרייבט בספרו since the Rambam writes in his book
אויך די הלכות also the laws
וואס זיינען נוגע לימות המשיח, regarding the days of Moshiach,
אויך - די הקדמה לזה). including – the introduction to it).

סעיף י'

ע"פ הנ"ל According to the above,

91) And from Tanchumah (end Parshas Toldos) it seems that he is a greater prophet than Moshe – see Likkutei Sichois vol. 6 pg. 254. - However this still needs further analysis.

92) See Sh'mos Rabbah 2:4. Zohar vol. 1 253a. Sha'ar Hapesukim Parshas Vayechi. Torah Ohr beg. Parshas Mishpotim. And more.

[See "Dvar Malchus" Be'inyan Mikdash Me'at Zeh Beis Rabbeinu... (ch. 5 and note 54 ref. a.l.), where the Rebbe King Moshiach Shlita explains this to mean that the first redeemer (Moshe) is similar to the last redeemer (Moshiach is not Moshe himself, for Moshiach is from the tribe of Yehudah whereas Moshe is from the tribe of Levi).]

we will understand	וועט מען פארשטיין
the novelty	דעם אויפטו
of the recent generations in general,	פון די לעצטע דורות בכלל
and especially	ובפרט
[the novelty of] our generation,	פון דעם איצטיקן דור
especially in the present time,	ובפרט אין דעם איצטיקן זמן,
that according to the announcement and notification of	וואס לויט הכרזת והודעת
my revered father in law the Rebbe,	כ"ק מו"ח אדמו"ר
the leader of our generation,	נשיא דורנו
we have already completed everything [necessary to be accomplished in the time of exile]	האט מען שוין אלץ פארענדיקט
(as mentioned above in chapter one),	(כנ"ל ס"א),
and all signs indicate	און לויט אלע סימנים
that we are already	האלט מען שוין
in the last moments	אין די לעצטע רגעים
before the Redemption:	פאר דער גאולה:
From the time	פון דעם זמן
that the Torah commanded	ווען די תורה האט אנגעזאגט
"judges and advisors	"שופטים ושוטרים
you shall set for yourself in all your gates"	תתן לך בכל שעריך"
and throughout the generations since then,	ובמשך הדורות זינט דעמולט,
and especially	ובפרט
in the (previous) generations of exile	די (פריערדיקע) דורות אין גלות
– since	- איז וויבאלד
they did not merit,	אז לא זכו
and the Redemption	און די גאולה
did not come then,	איז דעמולט ניט געקומען,
it is evident	איז א ראי'
that they did not yet complete	אז מ'האט נאך ניט פארענדיקט
"our deeds and Service [of the time of exile]"	מעשינו ועבודתינו
and there still remains	און ס'איז נאך געבליבן
a mark of an aspect of	א רושם פון אַן ענין פון
"our sins"	"חטאינו"
(for "because of our sins	(וואס "מפני חטאינו
we exiled from our land"[93]),	גלינו מארצנו"[93]),
and because	וואס צוליב
of the concealment [of G-dliness] in the world	דעם העלם והסתר פון וועלט
they did not yet	האט מען נאך ניט
completely reach	געהאלטן בשלימות
the state and time of "your judges"	בא דעם מצב וזמן פון "שופטיך"
and (especially of)	און (בפרט פון)
"your advisors" [leading the Jewish people].	"יועציך",

93) Phrasing of Tefilas Musaf for Yom Toiv.

[Therefore] they needed	און מ'האט געדארפט אקומען צו
"officers"	"שוטרים"
(to force them	(צו כופה זיין
to conduct themselves	אז מ'זאל זיך פירן
according to the judgment of the judges).	לויט דעם משפט השופטים).
However	אבער
after the great multitude	לאחרי דעם ריבוי הכי מופלג
of "our deeds and Service"	פון "מעשינו ועבודתינו"
throughout all the generations,	במשך כל הדורות,
it is understood	איז מובן
that we are coming closer and closer	אז עס ווערט אלץ נעענטער
to this [ideal] state.	צו אט דעם מצב.
This is especially so in the recent generations,	ובמיוחד בדורות האחרונים,
when it was added	ווען ס'איז צוגעקומען
the phenomenon of	דער ענין פון
'the revelation of the inner aspects of the Torah'.	גילוי פנימיות התורה,
This began with	אנהויבנדיק פון
the "Mitzvah to reveal this knowledge"	"מצוה לגלות זאת החכמה"
in the time of the Arizal[94].	בזמן האריז"ל[94],
As well as later on	און דערנאך -
– "your wellsprings [of Chassidus] shall spread outward[95]"	"יפוצו מעינותיך חוצה"[95]
by our Rebbes our leaders	דורך רבותינו נשיאינו
– which through them	- וואס דורך זיי
"prophecy shall return to the Jewish people"	"תחזור נבואה לישראל"
(in the above-mentioned words of the Rambam)[96],	(בלשון הרמב"ם הנ"ל)[96],
"He revealed His secret to his servants the prophets,"	"גלה סודו אל עבדיו הנביאים",
[indeed] they are the prophets of our generation[97]	זיי זיינען נביאי דורנו[97]
to the extent of	ביז
"a prophet from among you... like me"	"נביא מקרבך גו' כמוני"
(since they are	(זייענדיק
'the extension of Moshe	אתפשטותא דמשה

94) Iggeres Hakodesh sect. 26 (142b).

95) See Iggeres Hakodesh of the Ba'al Shem Toiv – printed in Kesser Shem Toiv at the beg. Et passim.

96) See Likkutei Sichois vol. 2 pg. 589.

97) "The Ba'al Shem Toiv Za"l, there was nobody like him since the days of the Rishonim [great sages of the middle ages], the wondrous wonders, miracles beyond nature which were carried out through him, as I heard from my Grandfather the Rebbe N"E, that he and his student the Rav HaMaggid N"E, would literally see from one end of the world to the other and would relate what they saw, as was clearly seen by their students, and this is because it was revealed before them the light that was created on the First Day, which Hashem, Blessed Be He, concealed in the Torah. Behold, all these true wonders reveal the manifestation of The Ein Sof, Blessed Be He, Who is truly unlimited. Also from my Grandfather N"E we heard predictions of the future witch came true with hair-breath precision" (Sefer Hachakirah by the Tzemach Tedek, Mitzvas Eidus end ch. 8 (end 50a)).

שבכל דרא ודרא[98]),	in every generation'[98]),
און זיינען "שופטיך"	and they are the "judges"
און "יועציך" פון דורנו:	and "advisors" of our generation:
סיי "שופטיך"	[They are] "your judges"
- זייענדיק [ש'יא]ן,	– since they are **our leaders**,
וואס א נשיא (מלשון התנשאות)	and a Nasi [leader] (an idiom of Hisnasus [exalted]) is
איז העכער שלא בערך	incomparably higher
פון די אויף וועמען	than all those
ער איז א נשיא	who he leads
(ע"ד מ"ש[99]	(similar to what is says[99]
"ויגבה מכל העם	"and he [Shaul] was taller than all the people,
משכמו ומעלה"),	from his shoulders upward"),
און אויך רבותינו	and [they] also [are] our Rebbes
וואס לערנען תורה	who teach Torah
לכל העם	to the whole nation
- ע"ד "שופטיך";	– similar to "judges";
און סיי "יועציך"	and [they are also] "advisors"
- וואס גיבן עצות	– who give advice
בעניני תורה ויראת שמים[100],	in matters of Torah and fear of Heaven[100],
ביז אויך עצות אין ענינים גשמיים	and even in physical matters
(ענין הנביאים)[101].	(the concept of prophets)[101].
ובפרט דורך דעם גילוי	[This is] especially through the revelation
פון תורת חסידות חב"ד,	of the ChaBaD Chassidic Teachings.
בהתלבשות	[Indeed it] is vested
אין חכמה בינה ודעת	in wisdom, understanding and knowledge,
בהבנה והשגה,	in comprehension and apprehension,
באופן אז דאס איז מובן	in a manner that it is understood
אפילו בשכל פון נפש הבהמית -	even in the mind of the animal Soul
עכ"פ בבחי'	– at least in a manner of
"עצה טובה קמ"ל"	"it is coming to tell us good advice"
- וואס ווערט נתקבל	– which is received
בשכל ורגש האדם,	in the intellect and feeling of a person,

98) Zohar vol. 3 273a. Tikkunei Zohar Tikkun 69 (beg 112a. beg. 114a). And in Bereishis Rabbah 56:7: "there is no generation that does not have in it [a person] like Moishe ". And see Tanya ch. 44 (63a). Iggeres Hakodesh, end of explanation to sect. 27 (147b).

99) Shmuel I 10, 23.

100) See Iggeres Hakodesh sect. 22 (134a).

101) Iggeres Hakodesh ibid. – Although the Alter Rebbe writes there: "remember the days of old... and where, oh where have you found such a custom... that it should be the custom and regulation to ask for advice in mundane matters – what one is to do in matters pertaining to the physical world etc. except for the real prophets that were aforetimes amongst Jewish people..." – However, it is known that after this the Alter Rebbe received – and his successors the Rebbes, our leaders – the inquiries of Chasidim regarding mundane matters (see his known Iggeres Hakodes s.v. Nefesh Hashefeilah – Igros Kodesh Admo"r Hazokein, end of sect. 5 (page 151)), and he answered them (see Sefer Shiurim B'sefer Hatanya on Iggeres Hakodes a.l. (page 1585)).

and through the revelation
of the inner aspects of the Torah,
in the ChaBaD [wisdom, understanding and knowledge]
of the intellect
("your advisors")
– including in a manner
that "those that taste, merit life"[102]
(which through tasting,
one tastes the essence of the thing);
this itself becomes the gateway ("your gates")
and beginning ("your advisors **as in the beginning**")
of the revelation of the inner aspects of the Torah
in the Redemption.
Through the
'tasting' and beginning now
– the Jewish people and the whole world become
an inner vessel
for the revelation of the inner aspects of the Torah
through Moshiach after this[103].

וואס דורך גילוי
פנימיות התורה
בחב"ד
שבשכל
("יועציך")
- ביז באופן
פון "טועמי' חיים זכו"[102]
(וואס דורך טעימה
איז מען טועם די עצם זאך)
- ווערט א שער ("שעריך")
והתחלה ("יועציך כבתחלה")
צו גילוי פנימיות התורה
לע"ל,
און דורך דער
טעימה והתחלה איצטער
- ווערן אידן און די גאנצע וועלט
א כלי פנימי
צו דעם גילוי פנימיות התורה
שלאחרי זה ע"י משיח צדקנו[103].

And in all of this
there was a greater addition
in our generation.
We now have the completeness
of 'your wellsprings shall spread outward'
in all corners of the earth,
and in a manner that it is understood
in the intellect of people,
even
of one who is found
in the outermost realms,
and also
– the translation of the inner dimensions of the Torah
and Toras Hachasidus
in the language of every nation[104]
[Russian[105], and the like]
by my revered father-in-law the Rebbe,
leader of our generation,

ובכל זה גופא
איז צוגעקומען נאכמער
בדורנו זה
- ווען מ'האט די שלימות
פון יפוצו מעינותיך חוצה
בכל קצוי תבל,
ובאופן המובן
בשכל בני אדם,
אפילו
פון אזא וואס געפינט זיך
אין חוצה שאין חוצה הימנו,
און אויך
- דער תרגום פון פנימיות התורה
ותורת החסידות
אין לשון עם ועם[104]
[רוסיש[105], וכיו"ב]
דורך כ"ק מו"ח אדמו"ר
נשיא דורנו,

102) Sha'ar Hakavonos Inyan Tevilas Erev Shabbos. Pri Eitz Chaim Sha'ar 18 beg. Ch. 3. And more. Regarding all this see Likkutei Sichois vol. 15 pg. 282 ff. vol. 20 pg. 173. ref. a.l.

103) See Likkutei Toirah Tzav 17a-b. Sha'ar Haemunah ch. 56 ff. Sefer Hamitzvois by the Tzemach Tzedek Mitzvas Minui Melech ch. 3.

104) See Likkutei Sichois vol. 3 pg. 862 ff. vol. 24 pg. 10. vol. 26 pg. 299 ff. ibid. pg. 315. Sefer Hasichois 5748 vol. 2 pg. 629. Likkutei Sichois, Roish Choidesh Shevat 5750 ch. 6. And see also Likkutei Sichois vol. 13 pg. 180.

105) And see Sefer Hasichois ibid. note 54. and see Likkutei Sichois vol. 13 ibid.

and in a manner	ובאופן
of continuously increasing and illuminating,	דהולך ומוסיף ואור,
including that in the recent days	ביז בימים האחרונים
– it was also printed	- אויך אפגעדרוקט
(the book of Tanya,	(ספר התניא,
the Written Torah of Chassidc Teachings[106])	תושב"כ פון חסידות[106])
in "Braille",	אויף "ברייל",
the text for "Sagi Nahor (a sightless person)"[107]	דער כתב פאר "סגי נהור"[107]
Heaven forbid	ר"ל
(as was spoken earlier[108]).	(כמדובר לעיל[108]).
Indeed, according	וע"פ
to the above-mentioned proclamation	די הכרזה הנ"ל
of my father-in-law the Rebbe,	פון כ"ק מו"ח אדמו"ר,
that we have already finished	אז מ'האט שוין פארענדיקט
that all the matters of Service,	אלע עניני העבודה,
including the Service	כולל די עבודה
of our Rebbes our leaders	פון רבותינו נשיאינו
as "judges" and "advisors"	אלס "שופטיך" און "יועציך"
until this day,	עד היום הזה,
and "our generation is superior"[109]	און "אכשור דרי"[109]
literally	כפשוטו
– it is understood,	- איז פארשטאנדיק,
that the time has already arrived	אז ס'איז שוין געקומען די צייט
for [the fulfillment of the prophecy,]	פון
"and I will return your judges as at first	"ואשיבה שופטיך כבראשונה
and your advisors as in the beginning"	ויועציך כבתחלה"
in its height of perfection	בתכלית השלימות
(and there is no need	(און מ'דארף ניט אנקומען
for officers,	צו שוטרים,
since everything has already been refined),	ווייל ס'איז שוין אלץ מבורר),
after the taste and the beginning of this	לאחרי די טעמה והתחלה בזה
through our Rebbes our leaders[110].	דורך רבותינו נשיאינו[110].

106) Letter of my revered father in law, the Rebbe – printed in Kitzurim V'ha'aros LeTanya pg. 118 ff. [as well as in] his Igrois Koidesh vol. 4 pg. 221 ff. and see ibid. vol. 5 pg. 90.

107) This is because he has literally "an abundance of light" – due to the great quantity of light that enters the eye, and the filters are lacking [which let in only a limited amount of light] etc. [hence he is is blinded by the great amount of light] (see Ohr Hatoirah Bereishis 1038b. Sefer Hama'amarim 5668 pg. 32. Hemshech Te'erav vol. 1 pg. 275. vol. 2 end pg. 1024ff.). And we may also say, that through the descent of not being able to see (temporarily), there comes about afterwards a manifestation of light and seeing, with advanced vigor and greater strength, like the advantage of light from darkness (Koheles 2, 13).

108) Add. of Shabbos Parshas Eikev this year ch. 15 ff. (supra pg. 117 ff.).

109) Expression of our Sages – Yivamos 39b. Chulin 93b.

110) See Perush Hamishnayos of the Rambam, brought in note 8: 'and I will return your Judges as in the first place and your advisors as in the beginning'... This will certainly take place when the Creator, Blessed Be He will fortify the hearts of the people and increase their merit and their

סעיף י"א

From this	דערפון
we will understand	איז פארשטאנדיק
the lesson	דער לימוד
for each and every person,	וואס יעדערער האט
standing present	שטייענדיק
on the Shabbos of the Torah portion of Shoftim,	אין שבת פרשת שופטים
in our generation	בדורנו זה
and especially in the current time,	ובפרט בזמן האחרון,
the last moments of exile	די לעצטע רגעים פון גלות
– that there must be	- אז עס דארף זיין
an appropriate Service	אַן עבודה בהתאם
– measure for measure,	מדה כנגד מדה
with the state of the Redemption:	צו מצב הגאולה:
[One must] publicize	צו מפרסם זיין
both to oneself	בא זיך
and to all those	און ביי אלע
that can be reached	צו וועמען מ'קען דערגרייכן
that they must accept upon themselves	- אז מ'דארף אויף זיך מקבל זיין
and take upon themselves	און אויף זיך אננעמען
(with greater strength)	(מיט נאכמער שטארקייט)
the instructions and advice	די הוראות ועצות
of "your judges" and "your advisors"	פון די "שופטיך" און "יועציך"
of our generation	שבדורנו
– "who are the kings? the Rabbis"[111]	- "מאן מלכי רבנן"[111]
in general,	בכלל,
and especially the leader of our generation	ובפרט נשיא דורנו
– who comes in continuation to	- וועלכער קומט בהמשך צו
the Rebbes, our leaders, before him	רבותינו נשיאינו שלפניו
– the judge of our generation, advisor of our generation,	- דער שופט דורנו ויועץ דורנו
and prophet of our generation,	און נביא דורנו,
And as the Commandment of the Torah	וכציווי התורה
mentioned above[82]:	הנ"ל[82]:
"a prophet I will appoint for them	"נביא אקים להם
from among their brothers, like you	מקרב אחיהם כמוך
and I will put My words in his mouth	ונתתי דברי בפיו
and he will speak to them	ודיבר אליהם
all that I will command them,"	את כל אשר אצונו",
"to him you shall listen"[72],	"אליו תשמעון"[72],

enthusiasm to Hashem, Blessed Be He, and their wisdom will greaten before the coming of Moshiach...

111) See Gitten 62a.

and as [explained in] the above-mentioned ruling of the Rambam,	וכפס"ד הרמב"ם הנ"ל,
that if one	אז אויב איינער
has the virtues and attributes of perfection	האט די מעלות ושלימויות
which a prophet must have,	וואס א נביא דארף האבן
and he shows signs and wonders	און באווייזט אותות ומופתים
– as we saw	- ווי מ'האט געזען
and see	און מ'זעט
in the continuation of the fulfillment of the blessings	בהמשך קיום ברכותיו
of the leader of our generation -	בא נשיא דורנו -
behold "we do not believe in him	איז "אין אנו מאמינים בו
because of the signs alone,	מפני האות לבדו כו'
rather due to the commandment	אלא מפני המצוה
that Moshe commanded in the Torah,	שצוה משה בתורה
that if he gives a sign,	ואמר אם נתן אות
you shall listen to him'".	אליו תשמעון",
This [sign] is when	דורך דעם וואס
"he shall say things which are destined to be in the world	"יאמר דברים העתידים להיות בעולם
and his words shall be proven correct"[112]	ויאמנו דבריו"[112]
(as has been seen	(ווי מ'האט עס געזען
by my father-in-law the Rebbe),	בא כ"ק מו"ח אדמו"ר),
Moreover:	און נאכמער:
"a prophet about whom another prophet testified that he is a prophet"	"נביא שהעיד לו נביא אחר שהוא נביא"
– as it is regarding the leader of our generation,	- ווי דאס איז בנוגע צו נשיא דורנו,
and this continues in the following generation	און דאס וועדט נמשך בדור שלאחריו
through his disciples etc.	ע"י תלמידיו כו'
– "behold it is established that he is a prophet,	- הרי הוא בחזקת נביא
and the second one does not need inquiry"[113];	ואין זה השני צריך חקירה"[113];
and he must be obeyed imminently	מדערף אים פאלגן גלייך
and immediately	תיכף ומיד
even "before he shall make a sign"	נאך "קודם שיעשה אות",
and	און
"it is prohibited to have second thoughts about him and have doubts about his prophecy,	"אסור לחשוב אחריו ולהרהר בנבואתו
that perhaps it is not true,	שמא אינו אמת
and it is prohibited to test him more than necessary,	ואסור לנסותו יותר מדי כו'
as it says[114]	שנאמר[114]
'you shall not test Hashem your G-d	לא תנסו את ה' אלקיכם
as you tested [Him] at Massah'...	כאשר נסיתם במסה כו'
Rather, once it is known that he is a prophet	אלא מאחר שנודע שזה נביא

112) Ramba"m ibid. beg. ch.10.
113) Ibid. H. 5.
114) Vaeschanan 6, 16.

they shall believe and know
that Hashem is in their midst
and they should not have second thoughts about him..."[113].

יאמינו וידעו
כי ה' בקרבם
ולא יהרהרו ולא יחשבו אחריו כו'"[113],

This is because we believe
the words of a prophet,
not because these are
the words of the prophet,
rather because these are
the words of **Hashem**
through **this** prophet!

ווארום מ'איז מאמין
אין דברי הנביא,
ניט ווייל דאס איז זיינע
דעם נביא'ס רייד,
נאר ווייל דאס איז
דעם אויבערשטן'ס רייד
דורך דעם נביא!

[[They are] not even the words
that Hashem
had said through a second prophet,
but were not said
to him].

[אפילו ניט די רייד
וואס דער אויבערשטער
האט געזאגט דורך א נביא שני,
וואס איז אבער ניט געזאגט געווארן
צו אים].

[Hence,] there is the instruction as mentioned above,
that it must be publicized
to all the people of the generation,
that we have merited
that Hashem
chose
and appointed
a person of free-will[114],
who in his own right
is incomparably superior
to the people of the generation,
that he should be
the "judge" and "advisor"
and prophet of the generation,
who will issue directives
and give advice
regarding the Service
of all the Jewish people
and all the people of this generation,
in all matters of Torah and Mitzvahs,
and also in regard
to the general
day-to-day life
and conduct,

האט מען די הוראה כנ"ל,
אז מ'דארף מפרסם זיין
לכל אנשי הדור,
אז מ'האט זוכה געווען
אז דער אויבערשטער
האט אויסגעקליבן
און ממנה געווען
א בעל-בחירה,
וואס מצד עצמו
איז שלא בערך העכער
פון אנשי הדור,
אז ער זאל זיין
"שופטיך" און "יועציך"
און דער נביא הדור,
וועלכער זאל אנווייזן הוראות
און געבן עצות
בנוגע צו דער עבודה
פון אלע אידן
און אלע מענטשן פון דעם דור,
בכל ענייני תורה ומצוות,
און בנוגע
צו דעם אלגעמיינעם
טאג טעגלעכן לעבן
און אויפפירונגען,

[114] [This denotes that he is a Soul in a physical body, alive in this physical world (see Tanya Iggeres Hakoidesh 29 (150a), "Royal Words" Tzav 5751 ch. 9).]

including [advice and directives] in [matters of]	אויך אין
"in all your ways (you shall know Him)"	"בכל דרכיך (דעהו)"
and "all your deeds	און "כל מעשיך
(shall be for the sake of Heaven),"[115]	(יהיו לשם שמים)"[115],
Including	ביז
the main prophecy	- די נבואה העיקרית
– the prophecy[116]	- די נבואה[116]
that "immediately to redemption"	אז "לאלתר לגאולה"
and literally immediately	און תיכף ומיד ממש
"Behold, he (Moshiach) comes"[117].	"הנה זה (משיח) בא"[117].
Together with the merit	און צוזאמען מיט דעם זכות
– every person of our generation has	- האט יעדערער פון אנשי דורנו
the responsibility	די אחריות
to accept upon himself	צו אננעמען אויף זיך
the "judges" and "advisors",	"שופטיך" און "יועציך",
and to obey	און אויספאלגן
his instructions and good advice	זיינע הוראות ועצות טובות
– and in plural	- ובלשון רבים
("judges" and "advisors"):	("שופטיך" און "יועציך"),
a multitude of laws and plentitude of advice.	א ריבוי משפטים און ריבוי עצות,
In addition to the fact that they come from	נוסף אויף דעם וואס דאס קומט
(and are based on	(און איז מיוסד אויף
the instructions and advice)	די הוראות ועצות)
of the "judges" and "advisors",	פון "שופטיך" און "יועציך",
"Who are the kings? The Rabbis",	"מאן מלכי רבנן",
and our Rebbes, our leaders	און רבותינו נשיאינו
of the preceding generations	בדורות שלפני זה
– which therefore	- וואס דעמולט
they[117] also have	האט עס אויך

115) Mishlei 3, 6. Avos 2:12. And see Ramba"m Hilchos Deios end ch. 3. Tur V'shulchan Aruch O. Ch. ch. 231.

116) Not [being said] just as a sage and judge rather as a prophet, which [therefore] it is definite – see short discourses of the Alter Rebbe p. 355-6.

[For a better understanding of this note and the paragraph beg. "Through the acceptance..." and the following one, we will quote an excerpt (free translation) from this discourse: "...The real sage having the 'True Wisdom' can comprehend with the 'Supernal Wisdom' [what is transpiring] in the 'Supernal Worlds', to the extent that he can comprehend with the 'Supernal Wisdom' what will take place in the future. But [as it descends to this world] through the 'Gradational Descent of the Worlds' it is possible that the matter can become the opposite, since he sees the matter in the 'Supernal Wisdom' and it is true that there, indeed the matters are so... [However] it is possible that the words of the sage will not be fulfilled due to much interference that will come about in this world... This is not so regarding the level of a prophet [:] 'the movement of the lips' which is the level of speech 'and He spoke and it came to be' since 'with the breath of His mouth all their hosts [exist]' etc. And therefore if the matter came through the 'Gradational Descent [of the Worlds]' until it reached the level of speech of the prophet, certainly it will be fulfilled since it already came to be..." See there at length.]

117) Shir Hashirim 2, 8 and Shir Hashirim Rabbah a.l.

[117] [His instructions and advice.]

דעם תוקף המובן לכל א'	the power of being understood by everyone
בבחי' עצה טובה	as good advice
(ניט נאר בדרך ציווי),	(and not only as a command)
אז אפילו אויב ער האלט פון זיך	– that even if one holds highly of himself
(און אפילו אויב	(and even if
ער האט ע"פ תורה ושו"ע	one has basis in Torah and Shulchan Aruch
פון וואס פון זיך האלטן),	to hold highly of himself),
איז יחיד	it is known that [in a dispute between] a single person
ורבים	and many
הלכה כרבים[118]	the law is according to the opinion of the many[118]
- כדעת ה"שופטיך" און	– [and in our case] according to the "judges"
"יועציך"	and "advisors"
- רבים.	– [which is] the opinion of the many.
און דורך	And through
דער קבלה וקיום ההראות	the acceptance and fulfillment of the instructions
פון "שופטיך" און "יועציך" שבדורנו	of the "judges" and "advisors" of our generation
- ווערט דורך דעם גופא	– through this itself
דער מעין און התחלה	there is the taste and beginning
פון קיום התפלה[119]	of the fulfillment of the prayer[119]
"השיבה שופטינו כבראשונה	"return our judges as at first
ויועצינו כבתחלה"	and our advisors as in the beginning"
בגאולה האמיתית והשלימה	in the true and complete redemption
(כנ"ל),	(as mentioned above).
במכ"ש פון דעם וואס	Most certainly [we have the beginning of the fulfillment of this prophecy] since
"סוף מעשה במחשבה תחלה"[120],	"what ends up in action, was in thought at the start[120]" [namely, thought is the beginning of action, and since this was already in thought it will end up in action (actuality)],
עאכו"כ	how much more so [this is the case]
אז דאס איז שוין	since this has already [been brought out]
אויך אין דיבור	in speech
("ניב שפתיים", ענין הנבואה),	("movement of lips", the concept of prophecy)
ווי ס'איז נהוג לאחרונה	– as has been customary lately
צו ארויסברענגען די דברים בדיבור,	to express things with speech,
כולל ובמיוחד	including and especially
- אז אט אט קומט די גאולה.	that 'behold the redemption is about to come'.

118) Berochois 9a. ref. a.l.

119) And note, that this is the 11th Beracha of the Sh'moneh Esrei (Amidah), and the concept of eleven is the level of Kesser [G-D Almighty's Will and Desire], which [on one hand] transcends the 'Orderly Gradational Descent' of the Ten Sefiros [G-D Almighty's manifestations] (similar to the level of a judge who is incomparably [higher] than the ones being judged), [and other hand] includes and is also drawn into the Ten Sefiros (similar to the level of an advisor).

120) Hymn of "Lecha Doidi".

- וואס עפ"ז – According to this[120]
האט מען אויך אַן ענטפער there is also an answer
אויף דער שאלה to the question
וואס מ'פרעגט אויף דעם which is being asked,
וואס מ'רעדט לאחרונה regarding what we have spoken lately
אז די גאולה קומט that the redemption is coming
תיכף ומיד ממש literally immediately
- לכאורה: – seemingly:
ווי קאן דאס אזוי גלאטיק דורכגיין how can this proceed so smoothly
און מצליח זיין; and be successful;
ווי וועלן how will
די בני-בית זיך אָפרופען אויף דעם, the members of ones household react to this,
און וואס וועט די וועלט זאגן and what will the world
אויף דעם?! say about it?!
איז דער ענטפער, The answer is:
אז אויב די עניני הגאולה had the matters of the Redemption
וואלטן געווען א חידוש, been an innovation,
וואלט אפשר געווען perhaps there would be
אַן ארט אויף דער שאלה; place for a question;
ויבאלד אבער אז די גאולה but since the Redemption
איז ניט קיין חידוש דבר, is not an innovation,
נאר כל עניני הגאולה rather all the matters of the Redemption
האבן זיך שוין אנגעהויבן have already begun
("כבתחלה") ("as in the beginning")
און זיינען שוין and have already been
נמשך ונתקבל געווארן drawn down and accepted
אין עולם הזה הגשמי התחתון in this low and physical world
שאין תחתון למטה ממנו of which there is none lower,
(בבחי' "ויועציך כבתחלה") (in a manner of "and your advisors as in the beginning")
- וועט ניט זיין א פלא – it will not be a wonder
ווען די גאולה קומט when the Redemption arrives
תיכף ומיד ממש! literally immediately!

סעיף י"ב

יב. ובפשטות: 12. Simply put:

שטייענדיק As we stand
אין א התוועדות פון חסידים at a Chassidic Farbrengen (gathering)
אין די ד' אמות in the Dalet Amos [four cubits]
פון כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו of my father-in-law, the Rebbe, leader of our generation
- דארף יעדערער, – everyone must,
אנשים נשים וטף, men women and children,

[120] [That Moshiach's coming is a prophecy and therefore it is already taking place.]

לכל לראש אננעמען אויף זיך
first and foremost, take upon themselves
החלטות טובות
good resolutions
צו מקיים זיין
to fulfill
די אלע הוראות טובות ועצות
all the good instructions and advice
וואס ווערן געריידט בא א התוועדות
that were discussed at the Farbrengen
- מיוסד אויף
– founded on
תורה שבכתב ותורה שבע"פ,
the Written Torah and Oral Torah,
ודברי תורה
and Torah insights
והוראות פון רבותינו נשיאינו.
and instructions of our Rebbes, our leaders.

עס זאל זיין
That there should be
"שופטים תתן לך בכל שעריך",
"judges you shall place for yourself in all your gates,"
אז אלע ז' שערי האדם,
that all seven gates of a person,
זיינע ב' עינים
the two eyes
וב' אזנים,
and two ears,
ב' נחירי האף
the two nostrils of one's nose
און זיין פה
and one's mouth
- זאלן אנגעפירט ווערן
– should be conducted
לויט די הוראות
according to the instructions
פון תורתנו הקדושה
of our holy Torah,
איבערגעגעבן דורך
as it has been given over by
"מאן מלכי רבנן" בכלל,
"the Rabbis, the kings" in general,
ובפרט דורך דעם
and especially by
"שופט" און "יועץ" הדור
the "judge" and "advisor" of the generation
- נשיא דורנו,
– the leader of our generation.

ובפרטיות יותר:
More specifically:
כשם ווי ס'איז דא
just as there is
א שופט און נביא בכל דור,
a judge and prophet in every generation,
און דאס איז "מיסודי הדת",
and this is "of the foundations of the religion",
אז אלעמאל און אומעטום
that always and in every place
איז דא גילוי אלקות למטה
there is revelation of G-dliness below
- עד"ז איז אויך בפרטיות
– **similarly**, it is also this way individually
אין א אידן בעצמו,
within a Jew himself.
אז ער האט א נשמה,
He has a Soul,
וועלכע איז
which is
א "חלק אלוקה ממעל ממש"[121],
"a part of Hashem Above, Mamash (actually)"[121],
ממש
"Mamash"
אויך בפירושו
also meaning
אז דאס איז קיים באופן נצחי
that it exists in an eternal manner
(אויך ווי זי קומט אראפ למטה
(even when it descends down
אין עולם הזה הגשמי).
to this physical world [where everything undergoes

121) Tanya beg. ch. 2.

changes, the Soul however does not change or cease to exist]).

And this instruction	און די הוראה
of "judges... you shall place for yourself	פון "שופטים גו' תתן לך
in all your gates"	בכל שעריך"
is expressed in the phenomenon	באשטייט אין דעם,
that the instructions	אז די הוראות
of the general "judge" and "advisor"	פון דעם "שופט" און "יועץ" הכללי
are drawn	ווערט נמשך
and transferred through	און גייט דורך
the individual "judge" and "advisor"	דעם "שופט" און "יועץ" הפרטי
in every G-dly Soul	אין יעדן נפש האלקית
– that all his "gates"	- אז אלע זיינע "שערים"
(physical limbs)	(אברים גשמיים)
are led	ווערן אנגעפירט
by his three intellectual faculties ("judges"),	דורך זיינע ג' מוחין ("שופטיך"),
and the attributes in his heart ("advisors"),	און זיינע מדות שבלב ("יועציך"),
[namely] the intellect and attributes of his G-dly Soul,	שכל ומדות פון זיין נפש האלקית,
which learns and understands	וועלכער לערנט און פארשטייט
the instructions of the Torah,	די הוראות התורה,
and especially as they are explained	ובפרט ווי עס ווערט ערקלערט
by the "judge" of the generation,	דורך דעם "שופט" הדור
my father-in-law, the Rebbe,	כ"ק מו"ח אדמו"ר,
and [one] brings it down	און ברענגט עס אראפ
into the attributes of his heart,	אין זיינע מדות הלב,
love and fear etc[122].	אהבה ויראה וכו'[122].

This means,	ד.ה.
that his learning of Torah	אז זיין לימוד התורה
needs to be	דארף זיין
a study that leads to action,	א לימוד שמביא לידי מעשה,
which is expressed	וואס קומט ארויס
in his actual conduct	אין זיין הנהגה בפועל
– both in his power of vision,	- סיי אין זיין כח הראי',
in his power of hearing,	סיי אין זיין כח השמיעה,
in his sense of smell,	סיי אין זיין ריח
and in his speech	און סיי אין זיין דיבור
and taste	און טעימה
(with his mouth).	(בפה).

And in each of them	און אין יעדערען פון זיי

122) See ibid. ch. 3.

- ביידע כיוונים פון ימין ושמאל, עשה	– in both directions of right and left,
טוב וסור מרע,	'do good and turn away from evil,'
וואס כנגד זה זיינען די ב' עינים,	which correspond to the two eyes,
ב' אזנים,	two ears,
וב' נחירי האף.	two nostrils of the nose,
און אויך דער פה	and even the mouth
- איז טועם	– tastes
("חיך אוכל יטעם"[123])	("the palette shall taste food"[123])
סיי א טעם מתוק	both a sweet taste
און סיי א טעם מר[124].	and a bitter taste[124].
דאס הייסט,	Meaning to say,
אז הוראת השופט	that the instruction of the judge
(ובפרטיות	(and more specifically
- דער שכל פון נה"א)	– the intellect of the G-dly Soul)
נעמט ארום	encompasses
און ווייזט אָן	and shows
ווי מ'דארף זיך פירן	how one must act
אין אלע ענינים אין לעבן	in all matters of life
- "מטעמים"	– "delicacies,"
לשון רבים	in plural
(כמבואר בתניא[125]),	(as explained in Tanya[125]),
סיי די ענינים וואס זיינען "זיס"	both the matters which are "sweet"
און סיי די ענינים	as well as the matters
וואס זיינען "ביטער" (בחיצוניות),	which are "bitter" (externally),
אבער - מ'איז מגלה אין דעם	however – one reveals in them
(און דאס איז א חלק	(and this is part
פון הוראת השופט),	of the instruction of the judge),
אז באמת ובפנימיות	that truthfully and inwardly
איז דער דבר מר אויך "זיס",	also the bitter matter is "sweet",
ואדרבה	and on the contrary
- א מתיקות נעלית יותר	– a **more** higher sweetness
ווי דאס וואס לכתחילה מתוק	than something that is sweet to begin with
(ע"ד	(similar to
די מעלה פון חסדים הנסתרים).	the virtue of concealed good[125*]).
אזוי	And [the above should be]
- אז אלע פרטים ופרטי פרטים	in a manner that every single detail

123) Iyov 12, 11.

124) See Rambam Hilchos Deios ch. 4.

125) Ch. 27.

[125] [In the "Royal Words" of Chukas 5751 the Rebbe King Moshiach Shlita mentions this concept and makes reference (in note 90) to "See Tanya ch. 26 e.p." The Alter Rebbe explains there that events which seem to be an unkindness from Above are in truth a very great revelation, so great that it transcends revelation (revealed good). In an additional place (Iggeres Hakoidesh sect. 11) the Alter Rebbe explains that it is in truth a very great kindness, so great that is transcends revelation. When a person truly believes this, G-d Almighty reveals how it is truly a kindness.]*

פון א אידן'ס לעבן	in the life of a Jew
וועלן דורכגענומען	is permeated
און אנגעפירט	and led
לויט די הוראות	according to the instructions
פון זיין "שופט" ו"יועץ"	of his "judge" and "advisor"
- זיין נשמה.	– his Soul.
און אזוי אויך בכללות יותר	So too, more generally
- איז יעדער איש ואשה	– every man and woman is
דער "שופט" און "יועץ"	the "judge" and "advisor"
פון זייער שטוב און בני בית,	of his or her house and household,
דארפן זיי אנפירן מיט דער שטוב	and needs to lead the house
לויט די הוראות ועצות התורה.	according to the instructions and advice of the Torah.
ביז בכללות עוד יותר,	To an even more general extent,
כנ"ל	as mentioned above
- אז יעדער איד,	– that each and every one of the Jewish people,
אנשים נשים וטף	men women and children,
זיינען אויף זיך מקבל	accepts upon themselves
און זיינען מקיים	and fulfills
די הוראות	the instructions
פון דעם שופט ויועץ הדור.	of the judge and advisor of the generation.
און מ'איז אזוי משפיע	In addition, one influences in this manner
אויף אשתו ובני ביתו,	his wife and household members,
ביז אויף אלע די וועמען	including all those that
ער קען דערגרייכן.	one can reach.
ביז אויך בכללות העולם	Including also in the world in general
- אזוי אז די גאנצע וועלט,	– in a manner that the whole world,
אויך דער עולם	also "Oilam" (world)
מלשון העלם והסתר[126],	from the word "Helem" (concealment)[126],
מיט אלע זיינע פרטים ופרטי פרטים	with all its details, and details of details
וועלט א רשות היחיד	– is made a private domain
דורכגענומען	permeated
מיט דער איין און איינציקער נקודה	with the one and only point
פון יחידו של עולם[127]	of [Hashem,] the Only One of the 'Oilam' (world)[127]
(מלשון העלם למעליותא,	(from the word "Helem" in a good sense,
מבחי' "ישת חושך סתרו"[128]),	from the Level of "He places His secrets, darkness"[128]),
ווי ער איז זיך מגלה "בקרבנו"	as He reveals Himself "in our midst"
דורך "נביא אקים להם גו' כמוך",	through a "prophet I will appoint for them... like you,"

126) See Likkutei Torah Shelach 37d. et passim.

127) See Tanya end ch. 33. et passim.

128) Tehilim 18,12.
[This refers to a level of G-d Almighty's Manifestation which is so great, that it transcends revelation. (See "Royal Words" Emor 5752 ch. 4 and note 64 e.p.).]

the leader of the generation,	נשיא הדור
"who is everything"[129],	וואס "הוא הכל"[129],
"the Tzaddik is the foundation of the world"[130],	"צדיק יסוד עולם"[130],
Similar to the Shesiya stone	ע"ד דער אבן השתי'
– which is found in a certain place	- וואס געפינט זיך במקום מסויים
in this physical world[131],	בעולם הזה הגשמי[131],
and exists always	און איז קיימת תמיד
without changes	בלי שינויים
(not even the change of burial,	(אפילו ניט דער שינוי פון גניזה,
like the Ark which was buried[131] and the like),	ווי דער ארון שנגנז[131] וכיו"ב),
similar	ע"ד
to how a judge and prophet	ווי א שופט און נביא
exists (in an eternal manner) in every generation	איז קיים (נצחי) בכל דור
(signifying	(אלס א סימן אויף
the revelation of G-dliness in the world	גילוי אלקות בעולם
in a constant fashion)	באופן תמידי)
– from which	- וואס ממנה
the entire world was founded[132].	הושתת כל העולם כולו[132].
The two qualities	און די ביידע ענינים
of the Shesiya stone –	אין אבן השתי' –
(1) one point	(א) א נקודה אחת
(2) which includes everything	(ב) הכוללת הכל
('from it the entire world was founded')	(ממנה הושתת כל העולם)
– are also alluded	- איז מרומז
in the letters of "Shesiya"[133]	אויך אין די אותיות פון "שתי-ה"[133]
(and similarly	(ועד"ז
in the word "Yoshes"	אין ווארט "ישת"
of "Yoshes (He places) His secrets, darkness"[133]	פון "ישת חושך סתרו"
as mentioned above):	כנ"ל):
the 'י' [letter Yud]	דער יו"ד
represents the point of self-nullification	באווייזט אויף נקודת הביטול
(acceptance of the yoke)	(קבלת עול)

129) Rashi's com. on Chukas 21, 21.

130) Mishlei 10, 25.

131) Yoma 53b.

[In other words the eternity of the Leader of the generation is not like that of the holy ark, which indeed exists forever, however was buried (see Dvar "Royal Words" Sisa 5752 ch. 6 and note 80 e.p.), rather his eternity is like that of the Shsiya stone, which was never buried.

Also, note that the phrasing on many Tzadikim's tombstones is: "here is Nignaz (buried) the Holy Ark Our Master..." This emphasizes that the statement in this address means, that the leader of the generation always exists, and does not even have the change of being buried, Heaven forbid.]

132) Ibid. 54b.

133) And note that in the year 5710 (the year of the passing of my father-in-law the Rebbe) a new period in his achievement and Service etc. started *[i.e. the new leadership of the King Moshiach the present Rebbe Shlita]* And especially after more than forty years have passed since then, when the Jewish people have been given "a heart to know, eyes to see and ears to hear" (Tavo 29, 3).

[133] [A level which on one hand transcends revelation (symbolized by a non-dimensional dot) and on the other

- ע"ד דער ענין פון "שופטיך",
– similar to the concept of "judges" [whose rulings are accepted by way of 'accepting the yoke'],

און דער "שתה"
and the ש, ת and ה ["Shin Tav Hei"]
באווייזט אויף התפשטות
represent expansion
- כנראה בצורת האותיות
– as is seen in the form of the letters
ש, ת און ה
Shin Tav and Hei
- ע"ד דער ענין פון "יועציך".
– similar to the concept of "advisors" [advice which is understood].

ובהדגשה יתירה בשנה זו
And [the above] has greater emphasis this year
- הי' תהא שנת אראנו נפלאות,
[Hei Tav Shin Nun Alef (5751) the acronym for the words] – (Heyei) it will (T'hei) be (Shnas) the year "(Arenu) I will show them (Niflaos) wonders,"

וואס איז כולל אין זיך
which includes
רוב האותיות פון "שתי-ה",
most of the letters of "Shesiyah,
ובמקום פון דעם יו"ד (ה'שי"ת)[133]
" however, in place of the Yud (Hei Shin Yud Tav [5710])[133]

קומט דער נ"א;
there are the letters Nun Alef;
און א הכנה צו שנה הבאה -
and preparation for the coming year –
הי' תהא שנת נפלאות בינה,
"it will be the year of wonders of בינה [understanding]",
מיט דער מעלה פון בינה
with the advantage that בינה has
(בחי' "יועציך"
(the concept of "advisors,"
בערך לנקודת החכמה),
in comparison to the נקודה of חכמה [wisdom]),
וואס שרשה איז העכער פון חכמה
for it's source is higher than חכמה
(ראי', אראנו)[134].
([חכמה is compared to] sight, "I will show them")[134].

און אין דעם יאר גופא
Within this year itself
- שטייט מען שוין בסיום השנה,
– we are already at the end of the year,
אין חודש אלול
in the month of Elul
- דער חודש החשבון
– the "month of accounting"
פון שנה שעברה
of the previous year,
און חודש ההכנה פון שנה הבאה.
and the "month of preparation" for the coming year.
און אין דעם חודש
Moreover, in this month
איז מען שוין דורך
we have already completed
די ערשטע ז' ימים,
the first seven days,
ז' ימי ההיקף[135]
the seven day cycle[135]
(פון יום ראשון ביז יום השבת),
(from Sunday until Shabbos),
וועלכע זיינען כולל
which includes
אלע ימי השנה (שעברה והבאה)
all the days of the (previous and upcoming) year

---

hand it includes all the manifestations of G-d Almighty.]

134) See Sefer Hama'amorim Melukat vol. 3 pg. 169. ref. a.l.

[Wisdom is compared to sight since it is the essence – general idea (a glimpse) of the concept. Although in the Order of the Sefiros 'Wisdom' precedes (is higher) than 'Understanding' nevertheless the source of 'Understanding' is higher than the source 'Wisdom.']

135) See Sha'alos V'tshuvos HaRashba vol. 1 sect. 9. brought and explained in s.v. Vayehi

- איז דאס נאכמער מתאים – therefore it is even more fitting
צו מאכן א חשבון צדק to make a righteous accounting
און די פאסיקע הכנות and the proper preparations
לשנה הבאה for the upcoming year
בנוגע צו דער עבודה הנ"ל regarding the above-mentioned Service
פון "ואשיבה שופטיך כבראשונה, of "and I will return your judges as at first,
ויועציך כבתחלה". and your advisors as in the beginning".

דערצו איז שוין אויך דורך Additionally, we have already completed
דריי (למעליותא) גאנצע וואכן three entire weeks (in a positive sense)
פון די "שבעה דנחמתא", of the "seven [weeks] of consolation,"
און מ'האלט שוין and we are already holding
בא דער הפטורה פון at the Haftorah of
"אנכי אנכי הוא מנחמכם"[136], "I, I [alone] am He who consoles you,[136]"
דער ענטפער פון דעם אויבערשטן[137] which is Hashem's response[137]
אויף דער טענה פון אידן to the Jewish people's complaint
"ותאמר ציון עזבני הד' "and Tzion says 'Ad-naiy has left me,
וה' שכחני"[138], and Hashem has forgotten me'"[138],
ובסגנון אחר in other words
- "עד מתי"?! – "Ad Mosai?!" - "until when?!"
און דער אויבערשטער ענטפערט And Hashem responds
אז "אנכי אנכי הוא מנחמכם", that "I, I [alone] am He who consoles you,"
כולל - די נחמה בכפליים including – the double consolation
(אנכי אנכי) (I, I [alone])
פון דער גאולה האמיתית והשלימה. of the true and complete redemption.

סעיף י"ג

ויהי רצון, May it be the Will [of G-d],
אז דורך דער עבודה that through the Service
בקיום "שופטים גו' of the fulfillment of "judges...
תתן לך בכל שעריך", you shall set for yourself in all your gates",
באופן פון in a way of
"ואשיבה שופטיך גו'" הנ"ל "and I will return your judges..." as mentioned above
- זאל דאס מקויים ווערן – it will be fulfilled
בפועל ממש, literally,
אין "שעריך" בארץ ישראל, in "your gates" in the Land of Israel,
און אין "שעריך" and in "your gates"
פון דעם ביהמ"ק השלישי, of the third Beis Hamikdash (Holy Sanctuary),
וואס "טבעו בארץ שעריו"[139], which "its gates sunk into the ground"[139],
און אידן דורך זייער עבודה and through the Service of the Jewish people

B'yom Hashemini 5678, 5704, 5705, and more.
136) Yeshaya 51, 12.
137) See Abudraham in Seder Parshios and Haftoros in the name of the Midrash.
138) Ibid. 49, 14.
139) Eicha 2, 9. and see Bamidbar Rabbah 15:13. and more.

שטעלן דאס צוריק אויף[140], they stand it up anew[140],
און צוזאמען דערמיט and together with this
איז דער בית המקדש עצמו the Beis Hamikdash itself
(וואס איז בנוי ומשוכלל למעלה[141]) (which is built and complete above[141])
יורד מלמעלה למטה, descends from above to below,
צוזאמען מיט דער קדש הקדשים together with the Holy of Holies
און אבן השתי' שבו, and the Shesiya stone which is in it
שממנה הושתת כל העולם כולו. – from which the entire world is founded.

און שטייענדיק In addition, as we stand
נאך חמשה עשר באב after the fifteenth of [the month] Av
- שמזלו ארי'[142], – whose Mazal {constellation} is Aryeh {the lion}[142],
ר"ת the Roshei Teivos {acronym} of [Ariyah is]
(אב) אלול, ראש השנה, (Av) Elul, Rosh Hashonoh,
יוהכ"פ הושענא רבה[143] Yom Kippur and Hoshanah Rabbah[143]
- איז מנהג ישראל – it is the Jewish custom
צו ווינטשן יעדער איד to wish each and every person of the Jewish people
און אלע אידן: and to all of the Jewish people [as a whole]:
א כתיבה וחתימה טובה[144], a good inscribing and sealing[144],
וגמר חתימה טובה, and a good 'completion of sealing,'
לשנה טובה ומתוקה for a good and sweet year,
בגשמיות וברוחניות physically and spiritually
וברוחניות ובגשמיות וגם יחד, and spiritually and physically and also joined together.
און דער אויבערשטער Indeed, Hashem
זאל ממלא זיין shall fulfill
משאלות לבב the desires of the heart
כל אחד ואחת מישראל of each and every person of the Jewish people
לטוב, for good,

ובפרט And especially
- אין קיום בקשת ותביעת – with the fulfillment of the request and demand
כל א' מישראל: of each and every person of the Jewish people:
"עד מתי"?! "until when"?!
"השיבה שופטינו כבראשונה "Return our judges as at first
ויועצינו כבתחלה", and our advisors as in the beginning",
בגאולה האמיתית והשלימה in the true and complete Redemption
ע"י משיח צדקנו, through Moshiach,
ותיכף ומיד ממש. imminently and literally immediately.

140) See also Likkutei Sichois vol. 11 pg. 98. And more.
141) Rashi's com. and Tos. To Sukkah end 41a. And more.
142) Sefer Yetzirah 5:2. Rashi on Rosh Hashanah 11b. And more.
143) Shel"oh in his Mesechtah Rosh Hashanah (213a). And more.
144) See Darchei Chaim V'sholom ch. 684.

לזכות
התגלות כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א
תיכף ומי"ד ממ"ש

--

ולזכות משפחות
קורנבלום ולפידות שיחיו
להצלחה רבה ומופלגה
בגשמיות וברוחניות